46-77

Akbaba
ÇARESİZ KIŞI BU TAKUN-
YALARI YAKARAK
GEÇİRECE-
ĞİZ
KOALİS
YON

okullar açıldı, önümüz bayram, yılbaşı yakın...

%10*

ALKART indiriminden yararlanıyor musunuz?

Alkart'ınız yoksa bir Akbank şubesine uğrayıp Alkart'ınızı alın ve ülkemizin en ünlü süpermarket otel, mağaza ve seyahat acentelerinde indirimden yararlanın.

ALKART NEDİR?
Alkart, Akbank'a özgü karşılıksız hizmetler dizisinden ve ülkemizde ilk kez Akbank tarafından uygulanan indirimli alışveriş yöntemidir.

NASIL ALKART SAHİBİ OLUNUR?
Çok basit. Mevduatınız olsun olmasın Akbank'ın yurt şathına yaygın 550'ye yakın şubesinden herhangi birine bir kimlik kartı ve bir fotoğrafla başvurmanız yeterlidir.

** Süpermarketlerde indirim oranı % 5 tir. Gıda reyonlarında ve tenzilâtlı satış dönemlerinde indirim yoktur. Seyahat acentelerinin Londra gezilerinde indirim % 5 tir. İndirim TL. üzerinden yapılır.*

Alkart'ın geçerli olduğu ülkemizin ünlü süpermarket, otel, mağaza ve seyahat acenteleri:

SÜPERMARKETLER*

YENİ KARAMÜRSEL	Her çeşit eşya	ISTANBUL (Şişli, Kadıköy, Üsküdar, Sultanhamam) ANKARA (Kızılay, Ulus) İZMİR (Konak) İzmit, Bursa, Adapazarı, Gaziantep, Kütahya, Karamürsel, Antalya
yeni konak	Her çeşit eşya	ISTANBUL (Osmanbey, Kadıköy) İZMİR (Konak)
[illegible] ALIŞVERİŞ MERKEZİ	Her çeşit eşya	ISTANBUL (Bakırköy/Bahçelievler)
dil-ak Süpermarket	Her çeşit eşya	Erzurum

OTELLER

İstanbul Hilton	Odalar, Roof, Rotisserie (Restaurant) Lâlezar Bar, Pilsen Pub Bosphorus Terrace	Istanbul Tel: 46 70 50
Hotel Anba İzmir	Odalar, Restaurant, Bar	Cumhuriyet Bulvarı 124 İzmir Tel: 39840
OTEL KARACA İzmir	Odalar, Restaurant, Bar	1379. Sokak No. 4/12-A İzmir Tel: 31498-27837
Otel Kısmet İzmir	Odalar, Restaurant, Bar	Otel Kısmet 1377. Sok. İzmir Tel: 39860 Otel Kısmet (II) Kuşadası Tel: 97
ADANA ERCİYES PALAS OTELİ	Odalar, Restaurant, Bar	Adana Tel: 18868-18869
BURSA	Odalar, Restaurant, Bar	I. Murat Cad. 5 Bursa Tel: 24755-24756-24757
OTEL GİRESUN		Atatürk Bulvarı Giresun Tel: 2468 - 2469

MAĞAZALAR - ISTANBUL

AK KONFEKSİYON	Erkek giyim ve aksesuarı	Şişli
alan	Kadın-erkek giyimi ve tuhafiye	Beyoğlu
ANAPA	Çocuk giyimi	Şişli, Bebek, Edirne
ASTAŞ	Kumaş ve konfeksiyon	Sultanhamam
BAKARA	Kadın-erkek konfeksiyon	Tünel
biliktan Butik Sertaç	Kadın iç giyimi	Osmanbey
Çağ	Erkek konfeksiyonu ve tuhafiye	Osmanbey
çift geyik karaca	Kadın-erkek giyimi ve triko	Beyoğlu, Şaşkınbakkal Topkapı
DERİSAN	Deri eşya	Tünel
dilberler	Kadın-erkek çocuk giyimi	Nişantaşı, Osmanbey
DİVAN	Kadın-erkek kundura ve çanta	Beyoğlu
EREN TRİKO	Kadın konfeksiyon	Beyoğlu Bakırköy
Erol	Erkek ve çocuk giyimi	Beyoğlu
Galeri Edip	Erkek giyim ve aksesuarı	Beyoğlu Şişli
Galeri KRİSTAL	Zücaciye, kristal eşya	Galatasaray
galeri murat	Kadın, erkek, çocuk giyimi	Kadıköy
GALERİ ŞEHİR	Kadın, erkek çocuk konfeksiyon çanta, ayakkabı	Kadıköy
Gençler	Kadın, erkek, çocuk giyimi ve kumaş	Pangaltı
jakarteks	Döşemelik, perdelik	Sultanhamam
JAPON MAĞAZASI	Muhtelif hediyelik eşya ve oyuncak	Beyoğlu
kadıköy bonmarşesi	Kadın-erkek giyimi	Kadıköy
LORD MAĞAZALARI	Kadın, erkek çocuk giyim	Fatih Beşiktaş
MODERN MEFRUŞAT	Mefruşat	Harbiye Rızapaşa/Sultanhamam
mona	Kadın, erkek, çocuk giyimi	Bakırköy
O.Z.K	Sezak ve bilumum halı çeşitleri	Bakırköy
ÖRMEİŞ	Kadın, erkek triko ve konfeksiyon	Merkez: Topkapı Şube: Aksaray
renk	Kadın' erkek, çocuk triko ve konfeksiyon	Fatih, Bakırköy
SEVİM BEBE	Bebek ve çocuk giyimi	Eminönü/Yenicami
sörmen	Erkek giyim ve aksesuar	Osmanbey, Kadıköy, Bakırköy
Şem-Sir Filiz Mefruşat	Tül perdelik	Rızapaşa/Sultanhamam
ULUCA KUMAŞ	Kumaş	Eminönü
Uğur EL HALILARI	Bilumum halılar	Nişantaşı
G&S	Kadın, erkek çocuk konfeksiyon	Ümraniye
YÜNSA (HALSA)	Yünsa Halıları	Aşirefendi

MAĞAZALAR - ANKARA

alp BİLLÛRİYE	Zücaciye, kristal eşya	Atatürk Bulvarı 59/B YENİŞEHİR
APA MAĞAZALARI	Kundura ve çanta	Anafartalar Cad. 12/B ULUS; Atatürk Bulvarı 70/D YENİŞEHİR
DEMET TUHAFİYE	Konfeksiyon	Anafartalar Cad. 38 ULUS
dore	Konfeksiyon	Necatibey Cad. 22/1 YENİŞEHİR
galeri ebru	Triko ve konfeksiyon	Merkez: Kocabeyoğlu Pasajı Alt kat No: 58; Şube: Atatürk Bulvarı Büyük Çarşı No: 110
Galeri MUHSİN	Konfeksiyon	Anafartalar Cad. 38/A ULUS
GÜNGÖRLER	Abajur, avize, aplik imalâtı	Necatibey Cad. 10 YENİŞEHİR
KUŞAN MAĞAZASI	Konfeksiyon	Anafartalar Cad. 56 ULUS
moda ÇANTA	Çanta, kemer, bavul, cüzdan	Necatibey Cad. 17 YENİŞEHİR
ORSAN MOBİLYA	Her çeşit mobilya	Taşdelen Sok. 27 SİTELER
ÖZÇELİK KARDEŞLER	Perde, mefruşat, konfeksiyon, halı	Anafartalar Çarşısı 85 ULUS; İzmir Cad. 5 YENİŞEHİR
ÖZKAN MEFRUŞAT	Mutfak eşyaları, perde, döşeme, halı vb.	İzmir Cad. 7/B YENİŞEHİR; Atatürk Bulvarı 90/A YENİŞEHİR
TOP DERİ KONFEKSİYON	Her çeşit deri konfeksiyon, ayakkabı ve aksesuar	Necatibey Cad. 40/A YENİŞEHİR
UĞURLU MAĞAZASI	Her çeşit eşya	Anafartalar Cad. 54 ULUS

MAĞAZALAR - İZMİR

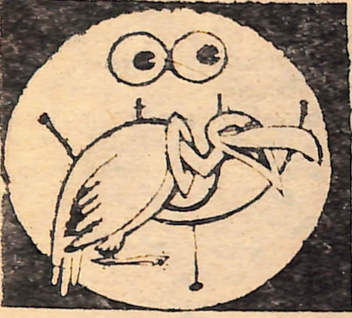
Cengiz	Kadın, erkek, çocuk hazır giyim ayakkabı çanta	Cumhuriyet Bulvarı 174 ALSANCAK
Cihan	Konfeksiyon	Fevzipaşa Bulvarı 154/C
Gonk	Kadın-erkek kundura ve çanta	Kemeraltı Cad. 16 KONAK
ÖZ-AK AVİZE	Avize, mobilya, zücaciye	1301. Sokak No. 5 BASMANE; Fevzipaşa Bulvarı 14; Atatürk Cad. 346/Z ALSANCAK
ŞAFAK	Kadın-erkek çocuk ayakkabı, çanta, valiz	Fevzipaşa Bulvarı 160
SIKIRA	Kadın-erkek her çeşit kumaş	İpek Pazarı 903; Talâtpaşa Bulvarı 15; Kemalpaşa Cad. 47 KARŞIYAKA
ÜSTÜN	Her çeşit mefruşat	Fevzipaşa Bulvarı 59/A
yılmaz hakan	Kadın-erkek giyimi, manifatura ve mefruşat	Kemalpaşa Cad. KARŞIYAKA (4 mağaza)

SEYAHAT ACENTELERİ*

DeTUR DÜNYANIN SESİ TURİZM	Cumhuriyet Cad. Umaç Apt. 141/147 Kat 2 Harbiye/Istanbul Tel: 48 49 22 - 23
ELİTUR	Cumhuriyet Cad. 327/5 Harbiye/Istanbul Tel: 40 10 33 - 48 59 05
vitur	Cumhuriyet Cad. 261/6 Harbiye/Istanbul Tel: 47 34 47 - 40 30 42

ALKART *Akbank indirim kartı*

AKBANK *güvencinizin eseri*

Akbaba

Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ Yıl: 55 - Cilt: 32 - Sayı: 46 9 Kasım 1977

KENDİ KENDİNE İYİLEŞMEZ

GAZETEDEKİ başlık kocaman puntolarıyla insanın içinde sevinç dalgaları oluşturuyor:

«Pahalılığı yaratan üç yıl hapsedilecek.»

«En sonunda kurtuluyoruz,» diye düşünmeye başlıyorsunuz. «Çok çektirdi bize ama, sonunda yakayı ele verdi demek.»

Yazının altını okuyunca anlıyorsunuz ki, hapse atılacak olan, sizin düşündüğünüz kişi değil. Haber, stokçuluk ya da aşırı fiyatla mal satmak yoluyla kazanç sağlayan ticaret erbabını konu alıyor. Yine ofsayd, anlayacağınız.

Yine aynı haberde belirtildiğine göre, fazla fiyatla mal satanlar da televizyonda teşhir edilecekmiş. Kıçıkırık kapitalizmin yeni bir oyunuyla yüzyüzeyiz galiba. Bundan önce fazla fiyatla mal satanlar, kucak dolusu paralar ödedikleri reklâmlar yoluyla televizyonda kendi kendilerini teşhir etmeye çalışırlardı. Anlaşılan bu işi de ücretsiz olarak yapmanın yolunu buldular.

Haberin genel havası, muhabirin pahalılık konusunda pek olumlu düşünmediği kanısını uyandırıyor. Önlem bulmak umuduyla kırk-elli yıllık yasalara sarılan Ticaret Bakanlığı da pahalılıktan hoşlanmıyor görünüşe göre. Zaten öteki bakanların demeçlerine bakarsanız, hükümetin tümü pahalılığı zararlı ve olumsuz bir gelişme olarak görüyor.

Ey, ne oldu? Hani büyük sayılar ekonomik büyümenin bir belirtisiydi? Daha düne dek bu ülkede milyonlar, milyarlar, trilyonlar edebiyatı yapılmıyor muydu? Söyledik- lerine tam biz inanmışken kendileri neden cayıyorlar? Bizim sesimiz çıkıyor mu? Çıkmıyor.

Şaşkın tavuklar gibi dolaşıyoruz ortalıkta sırf. Bütan gazı kuyruklarında, dolmuş duraklarında, tanzim satışlarında, havası sigara dumanı yüklü kahvelerde susup duruyor insanlar. Eskiden zam furyalarında hiçbir şey yapamasak bile yakınırdık, kafa tutardık. Şimdi bunu yapabilecek gücü bile bulamıyoruz kendimizde. Tepemizde bir uyuşukluk bulutu, bekliyoruz.

Bulunduğumuz yere göre değişiyor bekleyiş biçimimiz. İşçiysek sözgelimi, belki son toplu sözleşmenin getirdiği geçici rahatlık içindeyiz. Ya da belki yakında imzalanacak toplu sözleşmenin getireceği rahatlığın umuduyla avunuyoruz.

Memursak, damağımızda ağzımıza çalınan bir parmak balın tadı var. Yediyüzelli lira, ya da bin lira, çok bir para değil ama, bir delik tıkar hiç değilse. Üstelik önümüzdeki Mart, katsayının artacağı hemen hemen kesin.

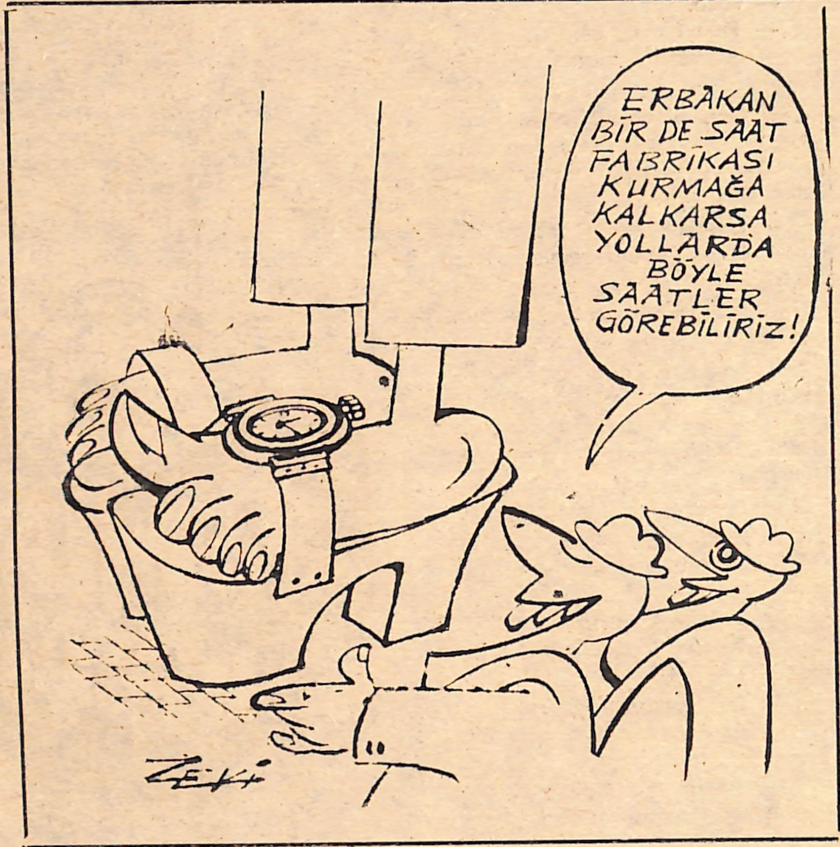
Eğer emekli, dul, ya da yetimsek, komşuda pişenden bize de düşeceğini umarak geçiriyor olabiliriz günlerimizi.

Kısacası, yüzümüzdeki durgunluğa ve davranışlarımızdaki anlamsızlığa karşın, tümüyle umutsuz olduğumuz söylenemez. Ortak özelliğimiz, gerçekleşmesi kendi çabalarımızın dışında kalan olasılıklara bel bağlamış olmamız. Bekliyoruz. Bir şey yapamadığımız için, başkalarının bir şeyler yapmasını bekliyoruz. Katsayı ya da saat ücreti artsa ne olacak? Kira yardımı gerçekleşse ne olacak?

Hemen hemen hiçbir şey. Ücret artışı arada bir geliyor ve sınırlı. Fiyat artışları ise hem sürekli, hem alabildiğine. Kira yardımı dedikleri yediyüzelli ya da bin lira da, ev sahiplerinin vicdanlarını rahatlatıp kiraların daha hızlı artmasına yol açacak, işte o kadar.

İlâcımızı kendimiz almalıyız. Bu hükümetin bize vereceği hiçbir şey acımızı dindiremez. «Ne yapabilirim ki?» diye sisli bir kafayla dolaşıp durmak da saçma. Bıkkınlığımızın körlüğünü, önümüzdeki belediye seçimlerinde bir bıçağın keskinliğine dönüştürebiliriz örneğin.

AKBABA

Pahalılığı yaratan 3 yıl hapsedilecek

— Yaşasın, işte koalisyonun faydaları!.. Gene kârlıyız, adam başı birer yıl!..

VATANDAŞ değil miyim ben, hakkım değil mi sormak, giydim lâciverlt ceketimi, taktım tokmak gibi kıravatımı vardım başbakanlığa. Polisler, daha uzaktan:

«Höt höt, dediler...

— Buyrun, dedim.

— Soyadın Demirel mi?

— Yoo.

— Aydın'lı mısın, Nahit Menteşe'den mektubun var mı?

— Yooo.

— Tüccar mısın, sanayici misin, teşvik tedbiri, vergi iadesi almağa mı geldin?

— Yooo.

— Pekiyi niye geldin?

— Başbakana birşey sormağa geldim.

Olurdu, olmazdı, yarım saat tartışma, sonunda vatandaş olduğuma karar verildi, çıktım Başbakanın yanına.

— Efendim, dedim, acaba çok merak ettim de, bu zamları kim yaptı?

— Biz zam yapmayız, dedi. Sen git onu Erbakan'a sor.

İyi, gider sorarım. Başıma bir yeşil takke geçirdim, ayağıma ütüsüz bir pantolon, elde doksan dokuzluk tesbih, vardım Erbakan'ın kapısına:

— Esselâmünaleyküm ağalar.

— Aleykümseelâam. İlçeniz için imam hatip okulu diye mi geldin?

— Yoo, çok şükür var.

— Kur'ân kursu için mi geldin?

— Çok şükür o da var.

— Ağır sanayi mi istiyorsunuz

— Allah razı olsun Erbakan'dan temelimiz var.

— Pekiyi niye geldin öyleyse?

— Birşey soracağım?

— Sizin orada müftü yok mu, ona soraydın?

— Dini konuda değil de efendim.

— Ya ne konuda?

Olurdu olmazdı, al takke ver külâh, besmeleyi çekip girdim Erbakan'ın odasına.

— Efendim...

— Türkiye lider ülkedir, ağır sanayi hamlemizi başlatmış bulunuyoruz. Bize uluslar arası para kurulları falan vız gelir.

— Beyefendi...

— Biz anahtarız, anahtar olduğumuz bu seçimlerde daha iyi anlaşılmıştır.

— Beyefendi zamlar, bu zamları kim yaptı?

— Zam mı bunu niçin bana soruyorsun. Türkiye lider ülkedir. Ağır sanayi hamlesini Milli Selâmet Partisi başlatmış bulunmaktadır. Zamları Demirel yapmıştır. Demirel'e sor.

— Ama beyefendi, ona gittim, o da git, Erbakan'a sor, dedi.

— Dinimizde yalan yoktur, biz yapmadık zamları. Yapıp yapıp bizim üstümüze atmasınlar. Biz masonik kafa değiliz. 1979 yılında otuz bin traktör, 1980 yılında yüz bin pastırma makinası...

Anlaşıldı, başımı salladım çıktım. Gittim, başıma eski Türklerin giydiği şapkadan geçirdim, ceketim onlar gibi, pantolonum onlar gibi, az evde titredim, az biraz da yolda, Türkeş'in kapısında kendime geldim. Otuz kişi birden oramdan buramdan yapıştılar:

— Memur olmak için mi geldin?

— Hayır.

— Ha bir yere gireceksin, Ülkü ocaklarından kart için geldin?

— Hayır.

— Komando kursu, dokuz ışık kursu?

— Hayır.

— Ülkü ocaklarına gönüllü bağış?

— Hayır.

— Öyleyse niye geldin

Şuydu, buydu, derken beni bir güzel titrettiler, döndüre döndüre fır ettiler, kendime gelmeden Türkeş'in karşısında buldum kendimi.

Sandım uzun konuşacak, ama yalnız:

— Sen onu git Ticaret Bakanına sor, dedi.

İnatçıyım, şu zammı kimin yaptığını bulup çıkaracağım ortaya. Kalktım, Ticaret Bakanlığına gittim. Türklük marşları, komanda türküleri arasında koridorlardan koridorlara geçeek bakanın kapısına dek ulaştım. İlgili:

— İş kayıtları bitti, yarın gel, dedi. Yarın gelirsen sana da bir masa uydururuz.

— Yok, ben başka birşey için geldim.

— Söyle ne için geldin?

Anan güzel, baban çirkin, zorla razı edebildim kapıdakileri, bakanın yanına vardım.

— Beyefendi zamları siz yapmışsınız.

— Beyefendi birşey soracaktım.

— Altaylardan gelen soyumuz büyüktür. Dünyanın her yanına yayılmış Türk gücü on altı devlet kurmuştur, son Türk devleti...

— Beyefendi, acaba şu son zamları kim yaptı?

— Zam mı, bizim hiç haberimiz yok, zam mı olmuş? Şayet zam olmuşsa, siz bunu ülkenin başbakanına sorun.

İyi mi, aldın mı yanıtını? Demek üçü de yapmamışlar zammı. Pekiyi kim yaptı onca zammı. Kalktım gittim yine Başbakan'ın yanına. Dört gün bekledim kapısında. Dördüncü günü Başbakanlıktan çıkarken, gazetecilerden önce seğirttim, bağırdım.

— Beyefendi vallahi de billâhi de suçu sizin üzerinize atıyorlar, zamları siz yapmışsınız.

Demirel güldü.

— Bak sana birşey söyleyeyim, dedi.

— Kim demiş bunuuuu?

Aboov, amaniiin, odanın içinde top gürledi sandım. O topun etkisiyle kendimi karga tulumba dışarıda buldum. Bakan içeriden bağırıyordu:

— Bu bakanlığın müsteşarları var, genel müdürleri vaaaaar!

İyi varsa var, ben de gider sorarım. Önce müsteşarın yanına girdim:

— Beyefendi zamları siz mi yaptınız?

— Buranın genel müdürleri vaaaar!

— Aman iyi kızmayın beyefendi, onlara sorarım.

Nerede genel müdür, aha odası burada. Önce izin, sonra «Buyrun şuradan...» Buyurduk şuradan.

— Beyefendi zamları siz mi yaptınız acaba?

— Yahu bir genel müdür ben miyim Ankara'da, ben miyim ha?

Uç oradan nene gerek... İşte o günden sonra tastamam tüm bakanlıkları dolaştım, dayaklar yedim, azarlandım, horlandım. Ama tüm bakanların yanına vardım çıktım. Tövbeler olsun hiçbiri yapmamışlar zammı. Ne devlet bakanları yapmışlar, ne bakanlar yapmışlar, ne de Başbakan yapmış... Onca müsteşar dolaştım, onca genel müdürün kapısında bekledim, hayır hayır, son zamları hiçbiri yapmamış. O yapmamış bu yapmamış, pekiyi kim yapmış? Başladım bu kez şube müdürlerini dolaşmağa. Tüm bakanlıkların şube müdürlerini dolaştım. Yok... Hiçbiri yapmamışlar, içlerinde yemin edenleri bile oldu, «İki gözüm önüme aksın ki ben yapmadım» diyenler oldu, «İki çocuğumun ölüsünü öpeyim haberim yok» diyenler oldu.

E pekiyi kardeşim, bunca zammı kim yaptı öyleyse Evet evet, ben yaptım galiba... Tâbi canım, nasıl unuttun sen yaptın ya. Amma unutkan adamsın ha. Sen yapmadın mı kardeşim, iyi anımsa, Sen yaptın sen!..

Kızılay Alanı'nı biliyorsunuz, hani Ankara'nın göbeğindeki. İşte orada, karşıda durmuşum, Gökdelen tarafına geçeceğim. Yeşil ışık yandı, haydi yürümeğe başladık, benim ardımda bir yığın insan, karşıdan gelen bir yığın insan, sanki az sonra kucaklaşacakmışız gibi. Bağırıverdim:

«Bu zamları ben yaptıııım!»

Vay sen misin bunu diyen, o kalabalık aldı mı beni ortasına. Kafama inen kalkan kadın çantaları, şemsiyeler, tekmeler, tokatlar... Yatırdılar ki beni yere nasıl yatırma. Trafik durdu, polisler koştu, ama ne olası, beni o halkın, o pahalılıktan anası ağlamış halkın elinden kurtarmak olası mı? «Vurun ulan namussuza... Zamları bu yapmış...»

— Yahu şaka ettim.

— Erbakan mısın ulan sen...

— Yahu yalan söyledim.

— Demirel misin ulan sen?

— Yahu attım, attım...

— Türkeş misin ulan sen!

Alanın insanı üzerimden geçti, pestilim çıktı, haşat oldum, karakolluk oldum.

Amaaa...

Ama bu olay hükümet tarafından duyulmuş. Hattâ onca kalabalığın benim üzerimden geçtikten sonra nasıl mutlu, nasıl memnun, nasıl boşalmış olarak alandan ayrıldığı bizzat polisler tarafından gözlenmiş, raporlara geçirilmiş. Hastanede beni ziyarete biri geldi ve fısıltıyla dedi ki:

— Maşallah, dayağa karşı çok dayanıklısın. İstersen seni hükümet aylıkla tutacak.

— İşim ne? diye sordum.

— İşin kolay, gün aşırı Kızılay alanına gelip, «Bu zamları ben yaptım» diye bağıracaksın...

Muzaffer İZGÜ

Güncel Dörtlükler

MERHABA AKBABA

AKBABA'da yeniden şiire başlıyorum,
Kalemime düşeni hicvimle haşlıyorum.
Ezilenle el ele ben MUKADDER ÖZAKMAN,
Ezeni, vurguncuyu mısramla taşlıyorum.

PAKETLER

Ne demişler: «Lâf lâfı, lâf da paketi açar.»
MC'nin bunun için açacak paketi var.
Bir Erbakan, bir Sülü açınca paketleri
Bakmaz göz yaşımıza vatana zamlar saçar.

NUMARALI PARA

Cebindeki paranın numarası tutarsa...
Yutmayan okur da var, fakat bir de yutarsa...
Her günkü çekilişi kim tutar, kim kazanır
Yayınlanan o para yalnız patronda varsa?..

İŞÇİYLE MEMUR

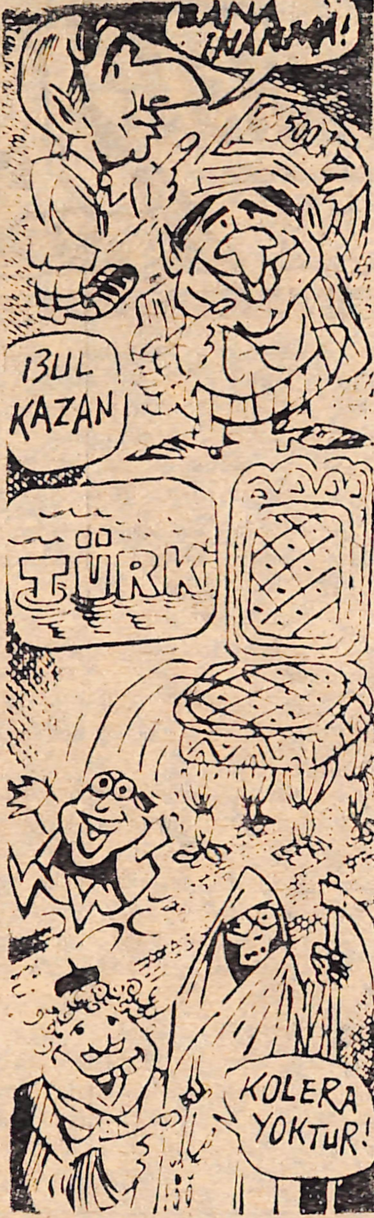
İşçi gündeliğine seksen lira zam alır,
Memurun maaşıysa azaldıkça azalır.
Bir yıl bekler memurcuk kademe artışından
Kala kala eline ayda kırk lira kalır.

İZMİR'DE KADIN BİLETÇİLER

Kadın biletçilerin çağı artık geliyor,
İzmir'de belediye işleri düzeliyor.
Sabah otobüsümüz akşama ancak kalkar,
Bizim bayan biletçi rujunu tazeliyor.

TÜRKİYE BATIYORMUŞ

Dış basında Türkiye ha battı, ha batıyor,
Gâvurlar yaygaraya yaygaralar katıyor.
Bu sözlerin altında CIA'nın falan filân
Bizi bölmek isteyen plânları yatıyor...

HOCA'NIN HABERİ YOK

Yalancının ne orda, ne de burda yeri yok,
MC'nin Hoca gibi ustura berberi yok.
Bu ne biçim iktidar, bu nasıl koalisyon
Ayarlanan kurlardan Hoca'nın haberi yok.

İŞSİZLERİN SAYISI

İşsizlerin sayısı iktidar için ârdır,
Yurtta işsiz sayısı üç milyoncuk kadardır.
Türkiye'nin buna ek Meclis'e uğramıyan
450 kişi de gizli işsizi vardır.

ENERJİ KISINTISI

Seni leylek getirdi, inansana anana
Veya damadım diyen sevgili kaynanana...
Kısıntı kalkar dedi, sen ne Sülü'ye inan,
Soyadı İnan diye ne de Kâmran İnan'a...

TELEVİZYONUN ETKİSİ

TV'nin toplumdaki etkisini düşün dur,
Televizyon dediğin ne şudur ne de budur...
Erkekler birer Joseph, kadınlar birer Farrah,
Kız çocuklar Lora'ysa oğlanlar da Kung Fu'dur.

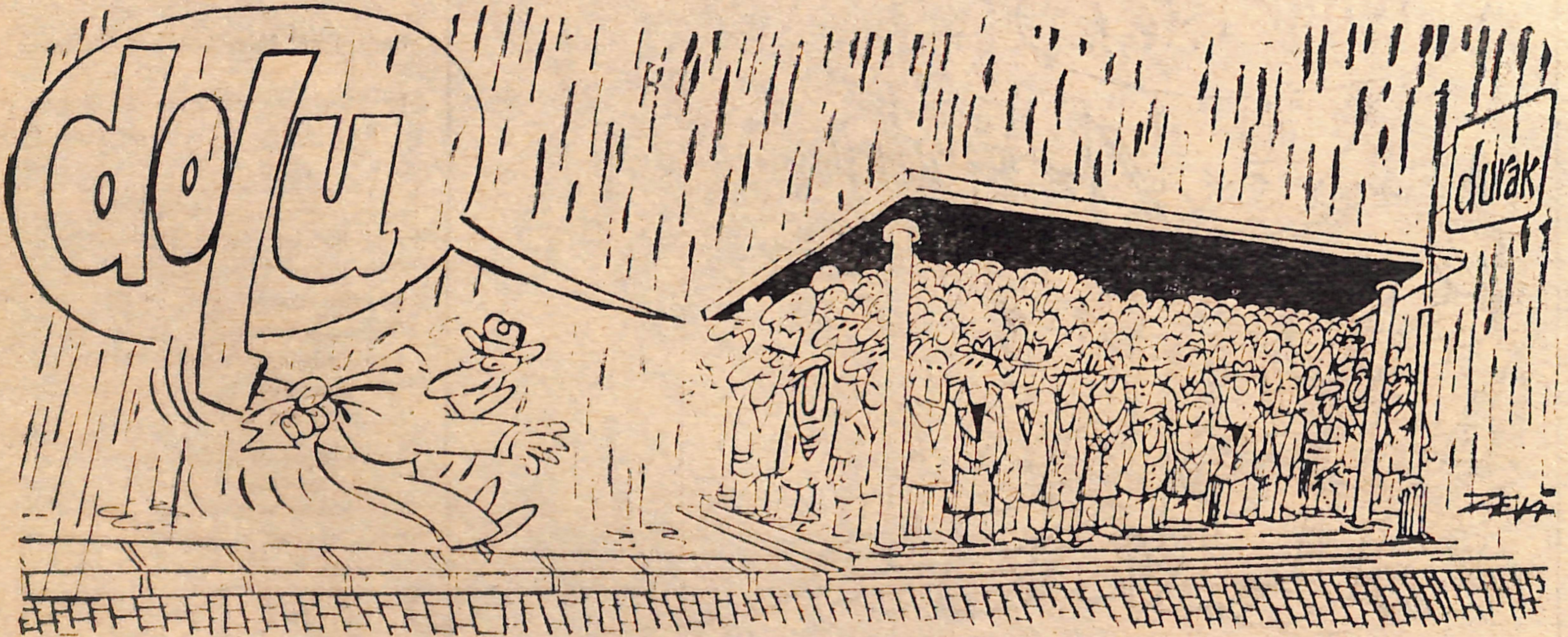
HACI KAFİLESİ BAŞKANI

«Kolera yoktur.» diyor, ahenk verip sesine,
Necmi Hoca çıkışlar yapıyor böylesine...
Var mı yok mu kolera anlayıp bilmek için
Onu başkan yapalım hacı kafilesine.

ZAMCILARA

Bu zamlara, kazığa yetmez parayla pulun...
Hiçbir şeycikler demem Allahınızdan bulun.
Halkı anlamak için koltuğunuzdan düşüp
Sizler de bizim gibi sade vatandaş olun!

Mukadder ÖZAKMAN

— Eyvah! Yağmurdan kaçarken doluya tutuldum!

HABER:
İPNOTİZMACININ UYUTTUĞU KIZ HALÂ UYUYOR

«Geçenlerde bir ipnotizmacı tarafından uyutulan ve ancak 5 gün sonra doktor müdahalesiyle uyandırılabilen 16 yaşındaki Yaffa Suisa, uygulanan bütün tedavilere rağmen hâlâ iyileşemedi. Genç kızın yattığı hastaneden bir yetkili tanınmış uzmanların gözetimi altında bulundurulan Yaffa Suisa'nın arada bir uyandığını, ancak bir kaç dakika uyanık kalabildiğini, sonra tekrar derin bir uykuya daldığını söyledi. Belirtildiğine göre genç kız uyanık kalabildiği bu birkaç dakika içinde çevresindekilerle konuşabiliyor.»

— Telaviv — Gazeteler.

YORUMLAR

— O da bir şey mi? Bizi politikacılar yıllardır uyutuyorlar da gık bile demiyoruz!.. (Kötümser bir vatandaş)

— Madem uyutulduğunun bilincindesin. Niye yeter demiyorsun bu hal ve gidişe? (Eylemci bir kişi)

— Yok canım, olmaz öyle şey! (Kuşkucu bir vatandaş) Yalan yazıyor gazeteler.

— Uyutulan kız arada bir, birkaç daki ka olsun uyanıp konuşabiliyormuş. Biz hiç uyanamıyoruz ya!.. Sesimizin desen pek çıktığı yok. (İyimser bir vatandaş!)

— Oh, ne iyi! Ben o kadar istediğim halde bir türlü uyuyamıyorum. Tam uykuya yattığım an aklıma dertler, çileler, borçlar geliyor. Kaçıyor uykum. (Bencil bir kişi)

— Eğer hemen uyumak istiyorsan yatmadan önce bir banyo yap (Akıl verme meraklısı)

— Suyu buldun da!..

— Öyleyse bir bardak ıhlamur iç. Süt de olabilir.

— Sen benimle dalga mı geçiyorsun be? Benim maaş yeter mi her gece onları içmeye

— Öyleyse koyun saymayı dene.

— Ben çoban mıyım be, koyunlarla işim ne?

— Koyunları sayarken dalar gider ve uyursun hemen.

— Yoo dostum. Ben koyunları saymaya kalkınca yünlerini, yapağılarını da hesap etmeye kalkarım ki uykum kaçtığı gibi keçileri de kaçırırım...

— Ee, yeter be adam! Bir şey değil senin nasıl uyuyacağını düşüne düşüne benim de uykum kaçacak. Bir uyku ilâcı al, olsun bitsin bu iş.

— Pahalılık yaratanlar 3 yıl hapsedilecek —

BİR FIKRA:

— Hanım, bir türlü uyuyamıyorum. Ne yapayım acaba?

— Niye uyuyamıyormuşsun bakalım?

— Bizim komşuya borcum var. Senedin mühleti yarın bitiyor. Veremiyeceğim.

— Düşündüğün şeye bak. Sen hiç merak etme canım. Ben şimdi hallederim bu işi.

Kadın komşuya pencereden, kocasının borcunu yarın ödeyemeyeceğini söyler ve:

— Artık rahat uyuyabilirsin kocacığım der, biraz da onun uykusu kaçsın!

YORUM

— Helâl olsun, dünyada ne kadınlar var be! Keşke herkesin karısı böyle olsa! (İyimser ama kadın yönünden talihsiz biri)

— Yok canım. Böyle bilgiç kadınlara güven olmaz. İnsanı her zaman uyuturlar. Görünüşe aldanma. Kadın dediğin kendisi uyanık olmamalı ama kocasını daima uyanık tutmalı.

(Kadın yönünden talihsiz ve de kötümser biri)

ŞİİR: (Toplumsal uyanmak)

ŞARKIN UFUKLARI

Daldım gözünde vehm uyuyan susmuş uykuna;
Ey şark, kanmadın mı asırlarca uykuna?..

* *
*

Hâlâ huşua kubbeler en hisli bir penah.
Hâlâ minarelerde tevekkül diyen bir âh,
Hâlâ saçaklarda güler baykuş evlerin.
Hâlâ köpek eninleri serper sokakta kin,
Halâ hurafeler yaşatır her çürük kafes,
Hâlâ beşik gıcırtısı, hâlâ o tozlu ses...

* *
*

Yükselmiyen tazarrum ey Şark bitmiyor,
«Hayyealel Felâh» ını gökler işitmiyor...

* *
*

Sönsün fezalarında sükun işleyen seher,
Dönsün zeminlerinde de isyana secdeler,
Diz çökmesin sağır göğe öksüz duaların,
Yaksın bütün ufukları artık belâların.

* *
*

Her zulmü, kahrı boğmıya bir parça kan yeter;
Ey Şark uyan yeter, ey Şark uyan yeter...

Ali Canip YÖNTEM

....

«Gün doğar, tarla kuşları uçuşurlar,
Ağır bir aydınlık, bildiğin şafak değil.
Öyle dalmış ki yüzyıllar süren uykusuna
Uyandırmazsan
Uyanacak değil.»

Fazıl Hüsnü Dağlarca - Kızılırmak Kıyıları şiirinden

YORUM:

— Uyumayıp da ne yapalım be kardeşim? İşte uyanıkların hali meydanda. Hepsine de hapis, işkence, ölüm bedava.:

— Biz niye uyanmıyoruz biliyor musun? Hep «Kalkın ey ehli vatan!» diye bağırıyorlar. Hemen sıçrayıp kalkıyoruz. Yatağımızı kaptırmamak için tavşan uykusu yapıyoruz...

ŞİİR: (Kişisel ve aşksal uyanma)

TARİH
1785

«Melekül mevti düşünde görerek fevt oldu,
Vermedi hiç halel uykusuna tiryaki.
Müptelayan-ı şehir gıpta ile der tarih:
Bir gece daldı ecel uykusuna tiryaki.»

Sururi

* * *

UYKU

«Üzerinde beni uyuyan minder
Yavaş yavaş girer ılık bir suya,
Hinde doğru yelken açar gemiler,
Bir uyku alemine doğar dünya
O..O
Sırça tastan sihirli su içilir,
Keskin Sırat koç üstünde geçilir,
Açılmıyan susam artık açılır
Başlar yolu cennete giden rüya...»

Orhan Veli KANIK

YORUM: Yorum yok ya da arif olan anlar.

* * *

MISRA VE BEYİTLER

Uyur iken uyardılar
Diriye saydılar bizi»

Pir Sultan Abdal

«Herkes bir şeye karşı
Küçük hanım, yatağında, uykuda,
Rüyalarına karşı.»

Orhan Veli KANIK

«Uyu! Gözlerinde renksiz bir perde
Bir parça uzaklaş kederinden,
Bir ruh gülümsüyor gibi derinden»

Ahmet Hamdi TANPINAR

«Uyarır halkı efganım
Kara bahtım uyanmaz mı?»
Fuzuli
«Ruhu bir rüya bağında,
Güller açmış yanağında,
Bense onsuz uykusuzum...»

Celâl Sahir EROZAN

«Bir uykuyu cananla beraber uyuyanlar,
Ömrün bütün ikbalini vuslatta duyanlar,

......

Bir uykuyu cananla beraber uyuyanlar,
Varlıkta bütün zevki o cennette duyanlar,
Dünyayı unutmuş bulunurken o sularda,
— Zalim saat, ihmal edilen vakti çalar da—
Bir an uyanırlarsa leziz uykularından,
Baştanbaşa her yer kesilir kapkara zindan.
«Bir facıadır böyle bir âlemde uyanmak,
Günden güne hicranla bunalmış gibi
yanmak»

Yahya Kemal BEYATLI - Vuslat şiirinden —

«Neylersin ölüm herkesin başında.
Uyudun uyanmadın olacak.
Kimbilir nerde, nasıl, kaç yaşında?

Cahit Sıtkı TARANCI

Yorum: Arife tarif istemez. O uyanıktır, kendi yolunu kendi bulur.

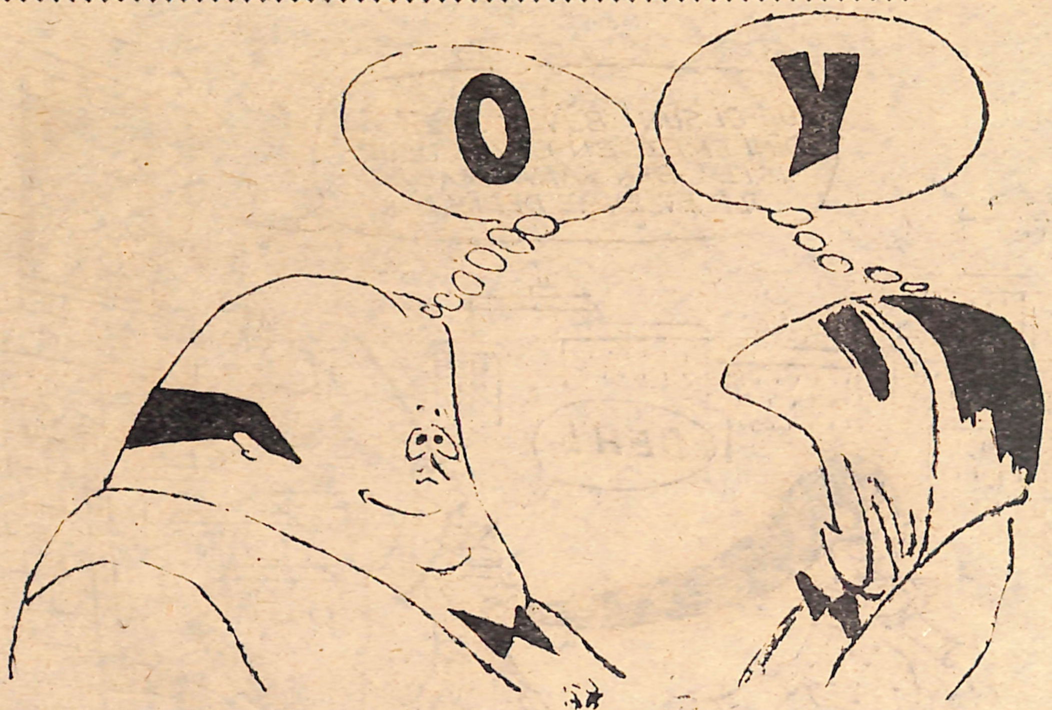
BİLGİ:

UYKU

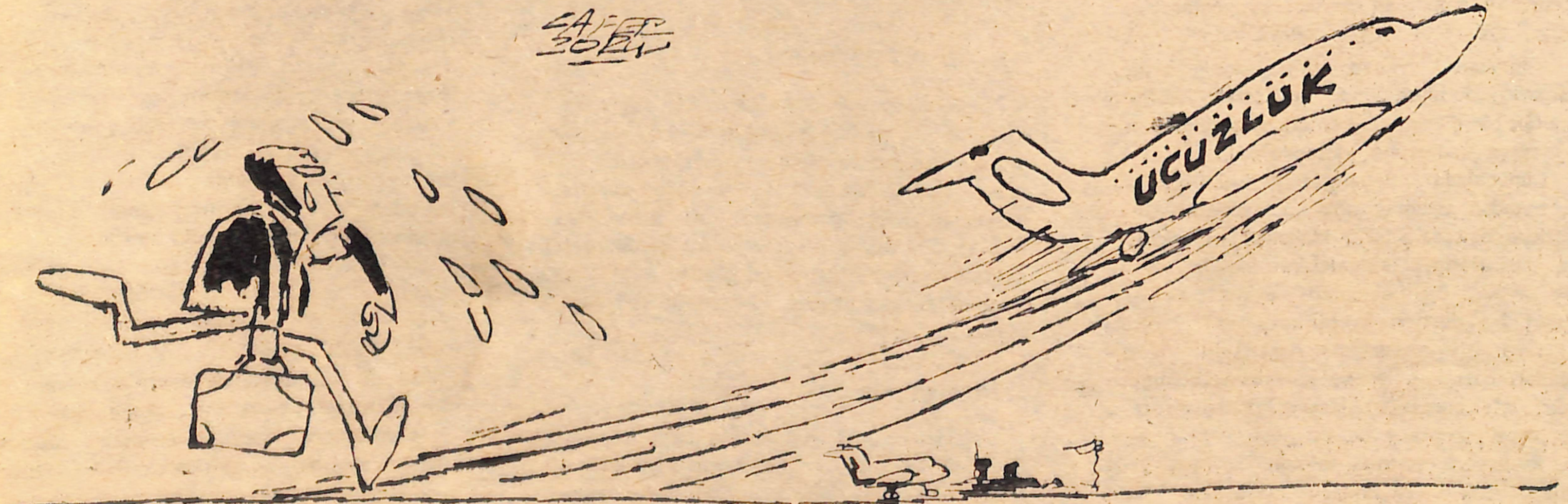
UYKU dinlenme, kendini düşlerin eline terketmedir. Uyku genellikle gece yapılan bir iştir! Ama kimileri gündüz de uyurlar. Her insanın ortalama sekiz saat uykuya ihtiyacı vardır. Fakat çocuklar ve yaşlılar daha fazla uyurlar. Uyku sağlık için çok gereklidir. Hatta kimi güzellik uzmanları güzellik için uykuyu önerirler. Uykudan önce çok yemek yersek ya da çok kötü şeyler düşünür, konuşursak gece uykuda kâbus görürüz. Uykuyu çok sevenler ve ona doyamayanlar her fırsatta hemen uyuyuverirler. Öğle uykusu gündüz uykularının en yararlısıdır. Ama kimileri sabaha kadar gülüp oynayıp öğleye kadar uvuduklarından bu uykudan yararlanamazlar.

Atalarımız «erken yatmalı, erken kalkmalı» derler. Hatta Anadolunun kimi yerlerinde üstüne güneş doğdurmak yani güneş doğduktan sonra hâlâ uyumayı sürdürmek günahtır. Çiftçiler sabah ezanında kalkarlar, işe giderler, ikindi ezanında da dönerler. Yatsı ezanından sonra kimi köylerimizi ölü sessizliği bürür, çünkü ışıklar sönmüş, herkes uyumuştur. Büyük kentlerimizde ise aksine erken yatmak «tavuk gibi erkenden yatılır mı?» düşüncesiyle pek benimsemez... Gece saat onikiden önce yatanlar adeta ayıplanırlar. «Su uyur, düşman uyumaz» derler. Yanlış. Düşman uyur ama uyuduğunu belli etmez. Uyanıkken bizim uyumamı-

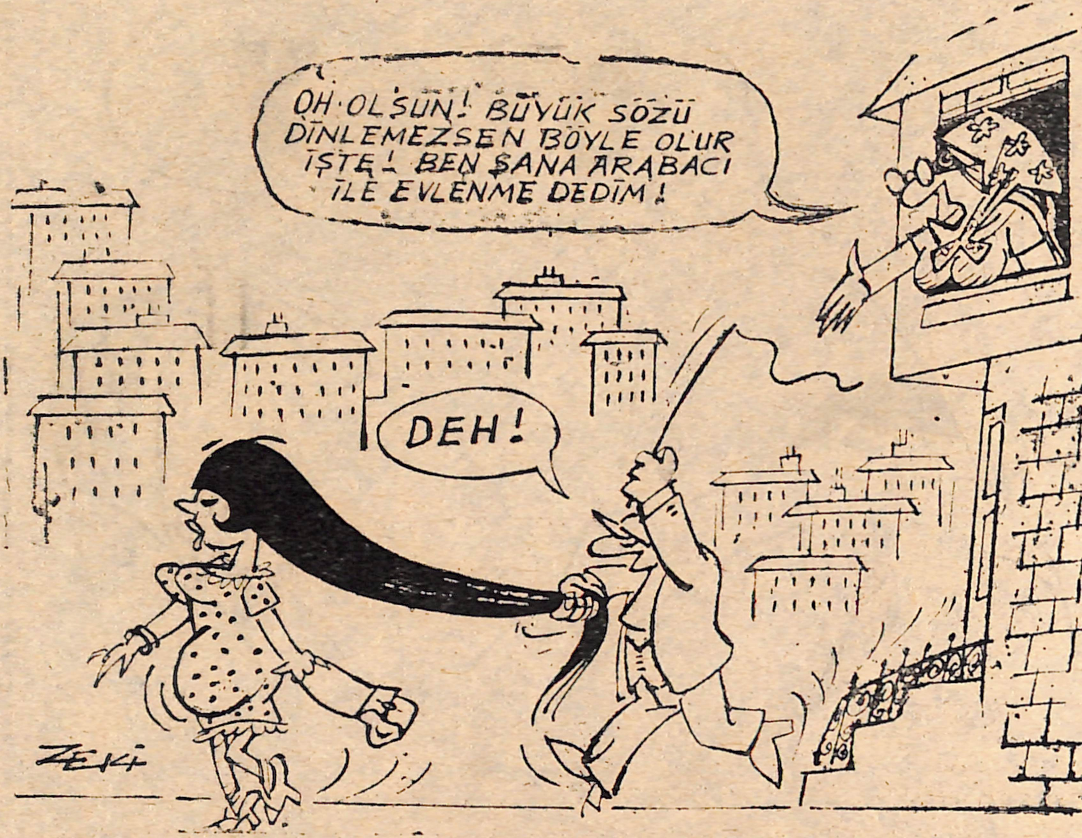
(Lütfen sahifeyi çevirin)

Mahalli Seçimlerde işbirliği!

— Uçak kaçırma olayları arttı —

zı kollar, bu yüzden hiç uyumaz görünür, bizi uyutur...

Kimileri gözü açık uyur, kimileri gözleri kapalı uyuyamaz. İspirtizmacılar, sihirbazlar insanları uyutma ustasıdırlar. Bir de dolandırıcılar, dalavereciler vardır bu konuda uzmanlaşmış. Kimileri uyanıkken gezmeye doyamaz, uykuda da gezer. Böylelerine «Uyur-gezer» adı verilir. Ama her uyur-gezer görünen uyur-gezer değildir. Sayın bayanlar, kocanızı hizmetçinin odasında yakaladığınız zaman uyur-gezer olduğunu sanmayın. Uyanık-gezerdir o! Bir dairede memur yüzünüze uykulu uykulu baktığı zaman, «Bu adam mumu nerde söndürmüş acaba » ya da «Zavallı o kadar iş görüyor ki uykusu geliyor yorgunluktan», «Sabahlara kadar çalışmaktan uyku bürümüş gözünü» diye düşünmeyin sakın. Nasıl mahmurluk dilberliğin şanındansa uykuculuk da memurluğun şanındandır. Çünkü uyanıklar bir türlü terfi edemezler ve oradan oraya sürülürler...

«Uyuyan devi uyandırmak» deyimi nerede kullanılmıştır biliyor musunuz? Japonya Pörl harbır baskınıyla Amerikayı İkinci Dünya savaşına girmeye adeta zorladığı zaman... Dev değil cüce bile olsa tatlı uykuya dalmış birini uyandırmak tehlikeli ve zordur. Bu bakımdan bırakın uyuyanlar uyusunlar, tatlı tatlı düşler görsünler...

Kimisinin uykusu ağırdır, top atsan uyanmaz. Kimiler...inin uykuları hafiftir. En ufak bir gürültüde hemen uyanırlar. Çünkü tavşan uykusuna yatmışlardır...

Günümüzde uygarlığın gürültüsünden patırtısından uyumak pek güçleşmiştir. Geç vakitlere dek taksilerin klaksiyonları, ekzozları, gazinoların, sinemaların şarkıları dinmek bilmez. Bu bakımdan uykusuzluk çekenleri bu dertten kurtarmak, zor uyuyanları rahat uyutmak için Amerikalı bilim adamları bazı kurallar ve kolaylıklar bulmuşlardır. İşte bunlardan birkaçı: Yatağınız rahat olacak. Sonra evde su sesi, kapı gıcırtısı, koalisyon çatırtısı, telefon, kaynana zırıltısı, çocuk viyaklaması olmayacak. Yatış biçimi de önemli. Uzun yatmak uykuyu çağıran en kolay yol. Yan yatmak, çamura yatmak sizin değil ama alacaklılarınızın uykusunu kaçırır. Yatakta hiç bir şey düşünmemek, beyni tamamen serbest bırakmak da gerekli. Ama bunu dar gelirli Sadi beye anlat hadi!

Uzun süren bir tartışmadan sonra hemen yatmak uykuyu kaçırıyor. Hoşlanmayanlar için klâsik batı müziği, opera, nutuk, vaaz, öğüt dinlemek uykusuzluğa birebirdir... Ama bütün bunlara karşın uyuyamayanlar gene de uyuyamıyorlar. Kaliforniya'lı Roger Guy işte bunlardan biri. 12 gün hiç kırpmadı gözlerini ve uykusuzlukta dünya rekoru kırdı! Bizim uzun yol kamyon şoförleri de uykusuzlukta az rekor kırmazlar hani...

Ünlü yıldız Brigitte Bardot, uykusu kaçınca kitap okuyormuş uykusu gelinceye dek. Bu yolu pek önermeyiz çünkü okuduğunuz kitap sürükleyiciyse uykunuz büsbütün gider.

Richard Burton da bir bardak soğuk birayla uyuyabiliyormuş. Bunu keyfiniz bilir. Alain Delon ise bir bardak ılık sütle uykuya dalıyormuş. Su katılmamış süt bulabilirseniz ve yanlışlıkla aslan sütü içmeye kalkmazsanız yararlı bir metod...

BİR YAZARDAN

«Eskiden, masal çağlarında, soylu sanatçılar ölümü bir iskelet gibi değil de, İzmirli vatandaşımız Homeros'un tasarısına uygun olarak uykunun ikizi diye düşünürlermiş. Uyku ve ölüm, görünüşte tıpkı birbiri. Ne var ki, biri ak, biri kara. Birinin sahibi gerçekten uyur, ötekisi uyur görünür.»
Ahmet Muhip Dıranas - Hisar Dergisi Sayı 138

BİR GÖRÜŞ

Naim uyumak demek, intibah da uyanıklık. Naim adına çok rastlayıp intibaha hiç rastlamamıaz bakılırsa uyumayı pek seviyoruz anlaşılan. Öyleyse iyi uykular!..

NİNNİ DENEMELERİ

Analar ninniyle uyuturlar çocuklarını. Ana yurdumuz da biz çocuklarını, yani çoğunluğu kapsayan biz dar gelirli vatandaşlarını nasıl uyutuyor bakın:

«Uyusun da büyüsün ninni
Tıpış tıpış yürüsün ninni
Ucuzluk başlayacak ninni
Görülmemiş kalkınma olacak ninni
Milli cephe pahalılık devini yenecek ninni
Milli hareket bozkurtları diriltecek ninni
Milli Selâmet eczanesi kalkınma reçetesini çözümleyecek ninni
Koçlar sadece Sır'at köprüsünde değil, geçim köprüsünde de yardımcı olacak
Kır At sayesinde kıratmız altınınkini de aşacak ninni.
Uyusun da büyüsün ninni, kurt olup ürüsün ninni, at olup kişnesin ninni, koç olup melesin ninni, tıpış tıpış yürüsün ninni...

* * *

Bebeğin beşiği çamdan
Yuvarlandı düştü damdan
Benim üzüntüm ne şundan ne bundan
Gerçek insan kıtlığından, adam kıtlığından!
Nenni vatandaş nenni nenni...

* * *

Dan dini dan dini dastana
Danalar girdi bostana
Al eline yavrum sopayı
Hadi çabuk kovalasana!
Nasıl kovalayayım ana
Sadece danalar değil
Kurtlar, atlar, koçlar da
Dadanmış bostana!..
Hepsi de katıyor tozu dumana...
Bu iş sana düşüyor sayın vatandaş
Al eline seçim silâhını
Temizle hayvanlardan bostanı!..

* * *

Çaya indim susuzum
Kaç gündür uykusuzum
Aldığım aylık bir günde bitti
Borçlular kapıda
Huzursuzum...

UYANIŞ:
KARANLIKTA UYANANLAR

«Gün doğarken bir ölüm rüyasıyle uyandım
Baş ucumda gördüğüm şu satırlarla yandım»
Faruk Nafiz Çamlıbel - Han Duvarları şiirinden

— Abi, ben bizim patronu yoksullara yardım eden, iyi, hayırsever biri olarak bilirdim. Ama bizim grevi kanunsuzca önlemeye kalkınca uyandım. (Bir işçi)

— Şekerim, ben öğleye doğru uyanırım. Hatta bazan öğleyinde uyanmam da öğle yemeğine gelen kocam uyandırır beni bir öpücükle ve yatağıma getirdiği yemekle...

— Ben kendi isteğimle uyanmam. Sokağın gürültüsü uyandırır beni. Bu yüzden küfrederek uyanırım her sabah. Bıraksalar akşama kadar uyurum ama nerde...

— Beni deliler gibi sevdiğini söyleyen sevgilimi bir pastahanede bir başkasıyla görmeyeyim mi... Hemen uyandım tatlı rüyadan, açıldı gözlerim. Vay hain vay, beni amma da uyutuyormuş haa! Uykusunu haram etmezsem bana da... demesinler.

SONUÇ: Uyumak - Uyanmak hakkında söyleyeceklerimiz bu kadar. İyi uykular - uyanıklar!

Erhan TIĞLI

Her Telden

Burhan Esen

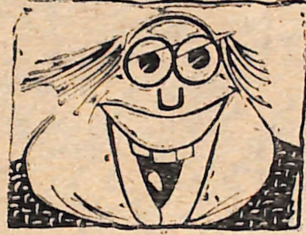
BAKLA ATTIK, LİDERLERİN FALINA BAKTIK

SÜLEYMAN DEMİREL

Bugünlerde şansın değil fazla açık. Keyifcaazın biraz kaçık. Bak şu soldaki pembe bakla ne diyor.. Bir ay mı desem üç ay mı desem, altı ay mı desem içinde sana yol görünüyor.

Bir yandan koltuğundaki tasını, tarağını toplamalısın. Muhalefete hazırlanmalısın. Bütçe müzakerelerinde belli olacak akkoyun, karakoyun. Politika kazanında kaynamaktadır suyun.

BÜLENT ECEVİT.

Karaoğlanım, üzülme fazla. Başbakan olunmaz bu kadar nazla. Pahalılıktan sonra oylar sana akmaktadır tam gazla.

Bu kez değilsin şanssız. İktidara geleceksin Erbakansız.

ALPASLAN TÜRKEŞ

Bir yandan barış çağrısı sürdürüyorsun. Öte yandan tosuncuklarınla solun üzerine yürüyorsun. Perhizle turşu bir arada. Böyle gidersen ölüm yok burada. Sana şimdi gülenler sonunda pişman olacak. Partin büyüyüp Turan olacak.

FERRUH BOZBEYLİ

Tek milletvekili ile dolaşırsın salına salına. At bir onluk, bakayım falına. Oylarını kapmada Tekir kedi. Arpa sandı da kırat yedi. Nazar değmiş evlâdım partine kurşun döktür. Ondan sonra hasımlarına bir bir önünde diz çöktür.

Başlıklarla Başbaşa

KOALİSYON YEREL SEÇİMLERDEN SONRA BOZULABİLİR.

— Yani yerel seçimlerden sonra M.C.'nin yerinde yeller esecek.

SAATLAR BİR SAAT GERİYE ALINDI

— Yalnız saatler ileriydi. Onları da kendimize uydurduk. Geriye kaydırdık.

PARAMIZIN DEĞERİ YENİDEN DÜŞÜRÜLECEK.

— Düşmez, kalkmaz bir Allah!

OKULLARDA ÖĞRETMEN YOK, POLİS ÇOK.

— Bakanlık bu olanaktan faydalanmalı ortaokul ve lise ders programlarına (cop dersleri) ni de ilâve etmelidir.

DEMİREL: «BİZ ÇEKİLİRSEK İKTİDARA SOLCULAR GELİR» DEDİ.

— Futbolcular gelecek değil ya!

KIŞ UZUN SÜRECEK.

— Odun ve kömürcülerin de yüzleri gülecek.

TRAFİK KAZALARI ARTTI.

— Benzin fiyatlarına zam yaparsınız da arabalar durur mu Onlarda kaza oranını yükselttiler.

PİYASADA TUZ DARLIĞI VAR.

— Memleketin artık tadı, tuzu kalmadı.

SAĞNAK YAĞIŞ ORTALIĞI ALTÜST ETTİ.

— Zam yağmuru kadar zararlı olmamıştır.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI: «KİTAPSIZ OKUL KALMADI, SIKINTI GİDERİLDİ» DEDİ.

— Kitaba el bassın da inanalım!.

DÜN GAZETELERDE HİÇBİR ZAM HABERİ ÇIKMADI.

— Vah... Vah... hükümet dargelirlileri korumaktan vazgeçti, desenize..

Vatan Millet Sakarya

Elektrik...
Kısıntılı
Su
Fısıltılı
Herşey kuyrukta
Beyefendi rahat
Oturmaktadır koltukta
Maaşın yarısı kiraya
Kalanı kahveyle çaya
Etiketler yükselir habire
Kalkınıyoruz ya
Dayanın bre...
Boğaza ikinci köprüyü kuracağız
Dönekleri vuracağız
Her sokağa karakol
Kaymak gibi asfalt yol
İşini yürüt
Kazan otuzbin bürüt
Apartman kur kat kat
Altına lüks araba at.
Yirminci yüzyılın sonundayız
Ar yılında değil kâr yılındayız
Vurgun yolunda kalma yaya
Vatan millet Sakarya...

Burhan ESEN

BELEDİYE SEÇİMLERİNDE BAY KAZIK A.P.DEN ADAYLIĞINI KOYACAK

İSTANBUL (Zata Mahsustur) — Sözüne güvenilir, tuzlandıktan sonra yenilebilir kaynaklardan öğrenildiğine göre Bay Kazık önümüzdeki seçimlerde İstanbul Belediye Başkanlığına A.P.'den adaylığını koymaya hazırlanmaktadır.

Bu konuyu kendisi ile konuşmak üzere sayın Kazık'ın telefon numarasını çevirdik. Bir kadın sesi cevap verdi:

— Neresi orası

— Burası orası, orası neresi?

— Bay Kazıkla konuşabilirmiyiz?

— Maalesef...

— Neden?

— Telefon kesik.

— Sizinle konuşuyoruz ya? Lütfen beyefendiyi çağırır mısınız?

— Çağırmama lüzum yok.

— Siz eşimisiniz?

— Hayır, Kazık'ın kendisiyim.

— Özür dilerim, sesiniz çok ince geldi de kulağıma.

— Politikaya atılıyoruz. Günümüzde dikkat ederseniz, hep ince sesliler bakanlığa getiriliyor. Şimdiden hazırlık yapıyorum.

— Belediye Başkanlığına adaylığınızı koyuyormuşsunuz. Doğru mu?

— Orak gibi, doğrudur. Piyasayı gereğince şenlendirdim. Gazdan tuza, kibritten elmaya muza dek ne bulduysam dar gelirlilerin ağızlarına lâyık hale getirdim. Bana telefon ederken bile kazık yediniz değil mi?

— İki buçuğu tosladık. Ondan sonra sizi aradık.

— Artık piyasadan elimi, ayağımı çekeceğim. Oy alırsam, başkanlık edeceğim. Tüm Kazıklar belediyeleri ele geçirirlerse, mutlu olur herkes. Azgelirliler de rahat alırlar nefes.

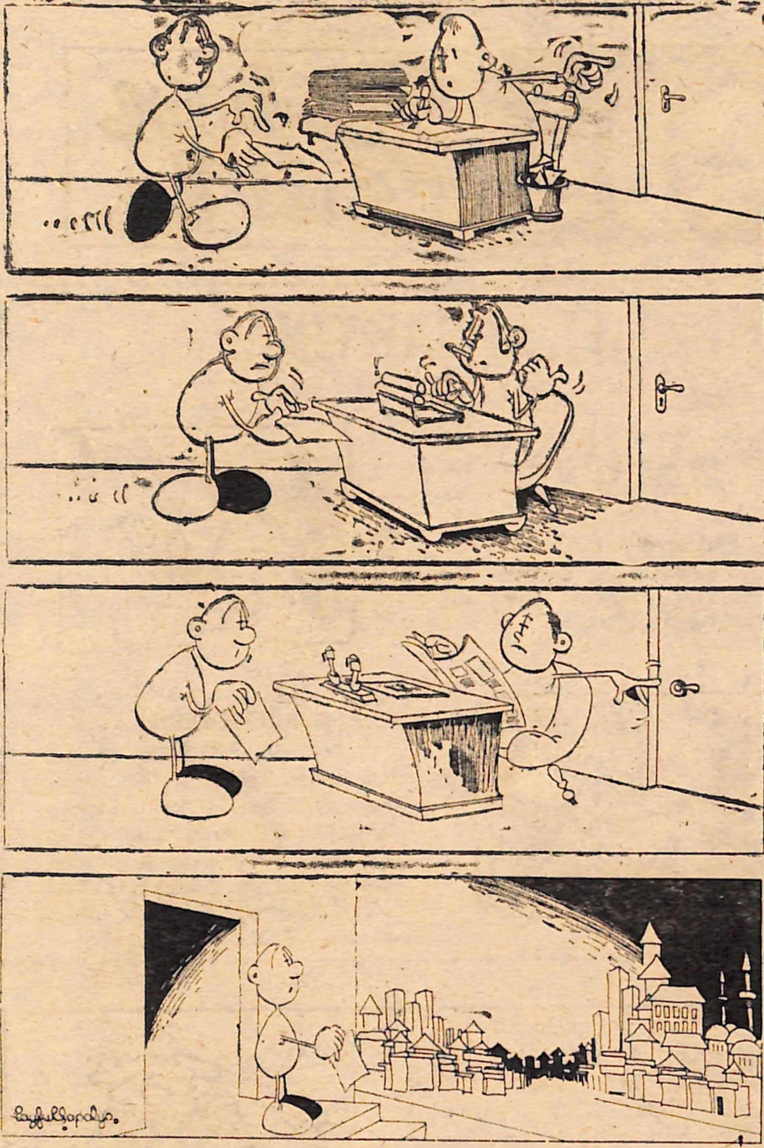
— Bunu nasıl sağlıyacaksınız?

— Kafamı çalıştırarak. Halkı tutuma alıştırarak. Örneğin, su ençok sevdikleri şeydir kadının ve ördeğin son vereceğim onların bu huyuna. Kimse el atmasın terkos suyuna. Tasarrufa riayet etsinler. Yağmur suyu ile idare etsinler. Elektrik yerine de mum yaksınlar keyiflerine baksınlar,

— Bay Kazık piyasa kazıkları ile baş edemiyoruz, bir de siz çıkarsanız karşımıza, bize olmaz mı yazık.

Devam edememiştim sözüme.

Telefonu kapatmıştı yüzüme.

GERİ YIKANMAK

Birgün garip bir adam bir hamama giriyor
Bakıyor tuhaf tuhaf, belli ilk kez görüyor
Diyor ki hamamcıya: «Ne yapılıyor burda?»
Hamamcı diyor ona: «İşte tas, işte kurna

«Hamam derler buraya, yıkanmaya yarıyor.»
«Çok iyi,» diyor adam soyunup oturuyor.
Bir yanında sıcak su bir yanında soğuk su
İyice yıkanıyor, köpürterek sabunu.

Yıkanması bitince kurulanıp giyiyor;
«Amma güzel yer imiş, temizlendim tam,» diyor.
Hamamcıya: «Çok sağol,» deyip hemen yürüyor.
Hamamcı kalkıp onu kapıda durduruyor

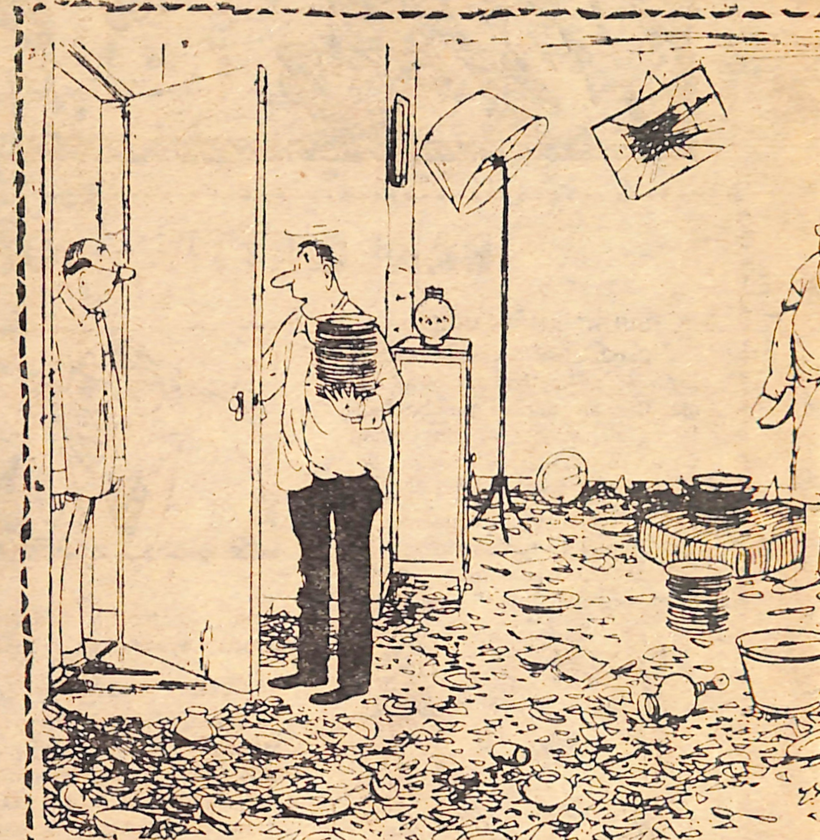
«Para,» diyor hamamcı, «ücretlidir bu hamam.»
«Param yok ki hey amca,» diyor şaşıran adam;
«Yıkanmak ücretliyse, gireyim içeriye
«Yıkanmamış olayım, yıkanarak geriye.»

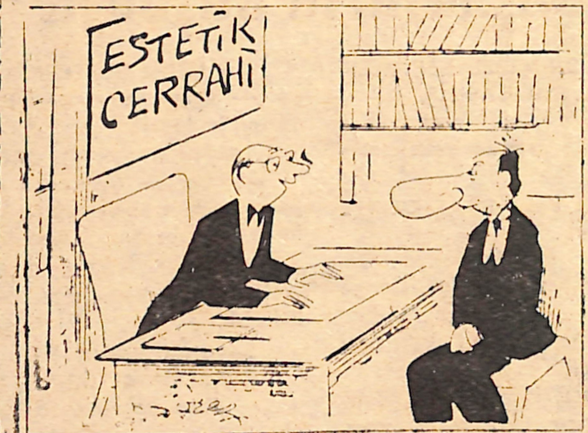
* * *

Tamtakır kaldı herşey, hep eriye eriye
Sen göbeklendin, Yurttaş döndü kemik deriye
Yıllarca çalıp çırptın geldin hesap vermeye
Verirsin hesabını yıkanarak geriye.

Kimimiz köy yolunda hasta girdik komaya
Doksan kilometreden yürüdük gittik yaya
Sense boing jetlerle indin o gün Roma'ya
Verirsin hesabını yıkanarak geriye.

Çok yağmurlu bir günde giderken evim sele
Sen Boğaz'da yalıda kokteyl verdin Aysel'e
Bir de bilezik aldın devlet parası ile
Verirsin hesabını yıkanarak geriye.

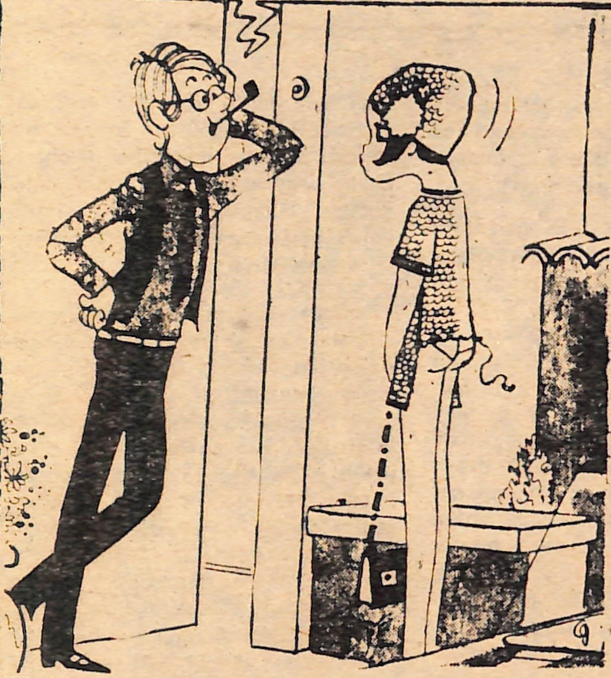

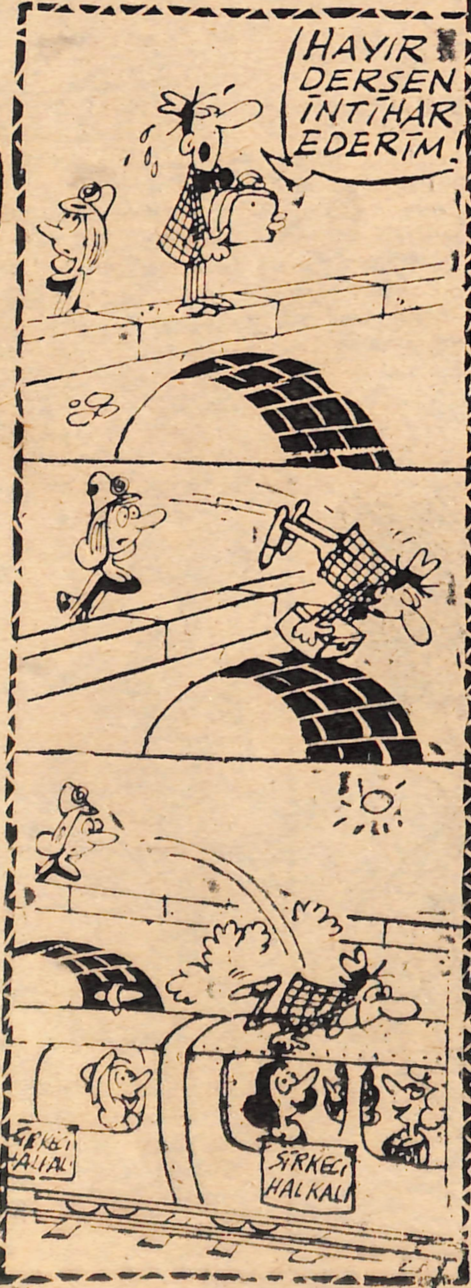
-NERENİ DÜZELTTİRMEK İSTİYORSUN DELİKANLI?

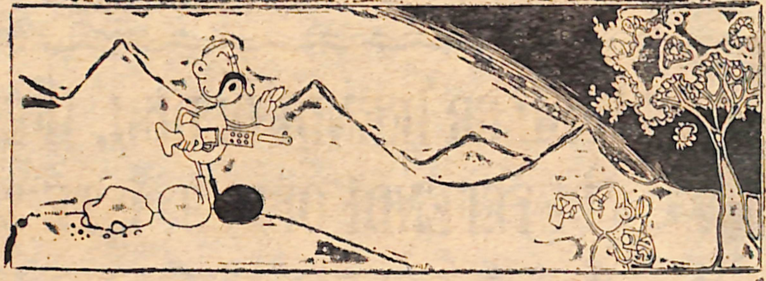

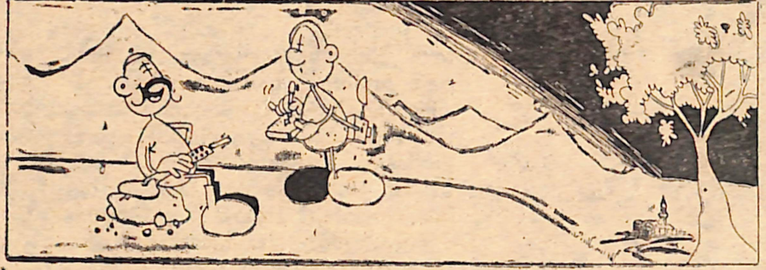
YAZISIZ

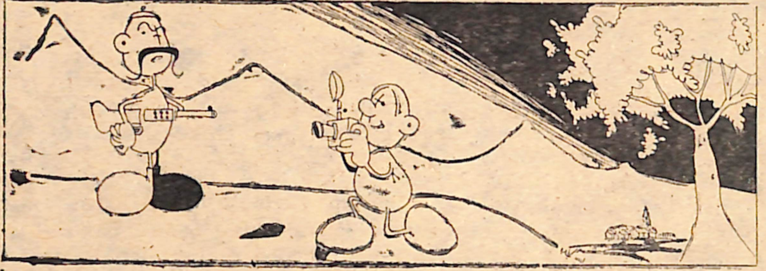

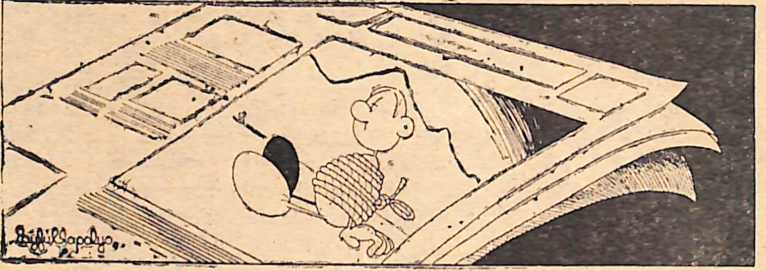

GERİ YIKANMAK

O muhteşem geceyi yolluklara da kattın
Havyarlar gelir iken şampanyalar patlattın
Üç adet bakireyi masalarda oynattın
Verirsin hesabını yıkanarak geriye.

Bir avuç çıkar için nice hayaller kurdun
Emrinde olanlara gizli gizli buyurdun
Nice nice kardeşi kardeşine vurdurdun
Verirsin hesabını yıkanarak geriye.

Engel olan memuru köşelere göçürdün
Yetimlerin hakkını hudutlardan kaçırdın
Sofralar dolu dolu yedirdin ve içirdin
Verirsin hesabını yıkanarak geriye.

Ne güzel yaşıyorduk Yurda girdi ikilik
Çıkar tarlalarına koydun birer korkuluk
Piyasayı kuşattı kurnaz kurnaz tilkilik.
Verirsin hesabını yıkanarak geriye.

Özgürlükler tutsaktır, hak-hukuk ağır hasta
«Huzur» derler merhumdur, vatandaş şimdi yasta
Şaşkınlık içindeyiz, demokrasi iflâsta
Verirsin hesabını yıkanarak geriye.

Vatandaş gele attı, sen de attın hep düşeş
Fukaranın hakkını zengine çektin peşkeş
Dünya kadar mal-mülkü kapattın beleş beleş
Verirsin hesabını yıkanarak geriye.

Yaşar Hadi ÖNDER

LAN DİDİLER İFENDİ OLDUH, İFENDİ İKEN BEY, BEY DİDİLER BEYEFENDİ OLDUH, İŞTE SEN AĞNA SÜLÜMANNNN

(Geçen sayıdan devam)

uyuhluyodum. Garip ifendi bilâderle hoş beş gunler geçirdih. Haftalığa on lira da zam itti.

Bir gün, gayfa sahabı Garif ifendi:

— Sana zeneaat ıdinacağın, çoh panginot gazanacağın, vir yansın erazi alacağın bi misleh virecam, didi.

Garip ifendi'nin lâhırdılarından yine peh bişey ağnayamadım, inanamadım sozlerine, acaba doğru mu— Yalan mı? Dolan mı?.. Üç kâat mı, ya nidir?!. Şimdihi divirde gim gimi golay golay panginot sahabı ider? Zinginliğin yolunu yordamını gostertir Panginot sahabı olmah mı? Abooo ni şeref, ni şeref. Erazi sahabı olmah, çift çubuh dinen topraha gavuşmah! Ölsem inanmazdım. Niyse Sülüman, lâhırdıyı uzatmıyalım. Dirgene, gayfacı Garip ifendiylen ahşama doğru acah başında haydan huydan gonuşurgen... İfendi, zıhn!.. diya ayahlandı, kapudan yana seğirtti. Garip, ifendi'nin ardı sıra elimde ashı goşturdum. Hani ni olur, ni olmaz belkim muşterilerden; çay gayfa isteyen olur. Velânin ni çay, ni gayfa istiyen oldu. Garip ifendi miğerse, kapudan içeri giren galantoru garşılamah içün ayahlanmış. Ni ayahlanması?!. Zıhn! didi gayhtı yirinden, sangi divlet büyüü giriyo gayfaya. Elimdehi ashıyı masanın uzerine bırahtım, galantoru timiz gazıhlardan birine boyur ittih. Galantor, «öhö öhö» diye ohsürdü, yahu gardaşım galantor öhsürüğü bile başha. Garip ifendi bilâderim ohhalı, gopühlü gayfayı galantorun onüne sürdü. Billâ galantorun gayfa hopurdedişi bizimhilerin yanında fıs galır.

Az gala yazmayı ugutuyordum: bizim koye gelen baş ifendiler, maymaham, hattâ vali beyimiz bilem, galantor gibi fazilet ilen karşılanmamıştır.

Niysem, Garip ifendi ve galantor ipiy lâhırdandılar. Sağna Garip ifendi beni yanına çağırdı, dedi ki:

— Bah artık galantor İstefo Bey ilâ çalışacan, az soğna seni götüreceh.

Ben peh aldırmadım, İstefo dinen durzü başha işler gorür, ağnıyacağın: acanmış!!! Acan'ın ni oldtuhunu, nasıl idilip yapıldıhını İstefo dinen galantor gosterecehmiş. Eyi bir zenaat oğrenmiş olacaz açıhcası.

Ahşamınan, gayfa sahabı Garip ifendi'den iki gozü iki çeşme ayrıldıh. O da bi finalaştı, beni soracah olursan diime gitsin.

İstefo ifendi ilhin beni gılıh gıyafite sohtu. Meğer acan olmah gılıh gıyafite bağlıymış. Ciplerime panginotları dimetle sohuşturdu, ciplerim şiştihce şişti, gabardıhca gabardı. Dimeh, İstefo galantoru başha turlü acan, galanton?!.

Daha soğna, İstefo galantoru ve de acanıyla bindih otomofiline. Otomofil şindiye dek ni senin gordüğün gibi, ni de benim işittihim cinsten! Dirsin yağ gibi gayıyo asfalt uzerinde. Yahu otomofili suren Sivaz'ın koylüh yirinden biri, adı: İbnülcemil. Gardaşım hirif ni idip, iylemiş, İstifo galantorunun yanına yamanmış. Niyse İbnülcemil! dinen herife bravo. Belhim yarım saat gadar otomofil gitti. O yola zaptı, dirğene bir caddeye gıvrıldı, caddeden çıhtı selvülüh bir yire girdi. Abooo!.. garşımıza ville tipi, ahan gocaman dihilmiş balhonlu malhonlu, orme daş duvarlı, kapusu üç gopehli bi bina! Haniya ağnatırlardı guçüh iken, sarayları, hanları... aval aval diğnerdih. Masal ni galır bu yapının ağnatımında? Masal imsali mimsali halt itmiştir babam.

Otomofil şööle ileri geri sarsıldı, gazı gesildi, ganarel gılıhlı biri goşarah İstifo ifendi'nin otorduhu yana geldi, hal hatır sorup süal ider gibi oldu, yire gadar iğilip otomofilin kapusunu açtı, bizim ifendi otomofilden indi. Eh Sülüman sıra bana gelince ni oldu dirsin? Ni oldu biliyon mu? O herif adeta yiri öptü, he vallâ yalanım varsa yidiğim ehmehe kor baham. Belhi de uşah beni İstifo ifendinin arhadaşı sandı. Gılıha gıyafete, esbaha baharsan, ben de oldum bir galantor. Emme daha ni galantoru olup almayacamı bilemiyorum. Belhi İstifo ifendi gibi, acan galantoru olurum da sebeplenirim.

Goca villenin iki ganatlı kapusu açıldı, içerisi ışı! ısıl yanıyo. İçerisi didim «mezet» dinen yirin aynı. Ni istersen, ni ararsan, gafana gore ni duşünürsen var. Dirgene, İstifo ifendi'nin bastonunu, cihetini, giyim guşamını uşahlar aldılar. Ni isteyip, ni istemediğini sordular. İstifo ifendi başını galdırdı, ağnamadığım lâhırdılar itti. Yahu bu lâhırdıların ni olduhunu ni ittiysem ağnayamadım. Bana biri gelir, bilmediğim şiiler lâhırdanırsa uşahlara ni kelima dirim? Allah yuzüne guldü de Sülüman, gimi gimse bahis ittiğim lâhırdılardan dimedi. Birer gopühlü gayfa, arhadan cigaraları da tellendirdih.

İstifo ifendi:

— Yuharı! diye im'reddi.

Ben ağnamamış olacam ki, İstifo ifendi'nin didihlerini..

O:

— Yuharı! diye ööle ünnedi ki, obüz dopu halt ider yanında! Gulahlarımın zarı batladı sandım.

Bi ayahlandım, İstifo ifendi önümde, ben el pence divan arhasında yuharı çıhtıh. Ahan uzun goridor gibi bir yer. Yirler Hint mi, Fas mı, İran mı? Ni pohun soyuysa gırmızı halılarla doşeli. İstifo ifendi durdu az ilerde. Beni şöle dipemden aşahıma suzdü:

— Gel, didi.

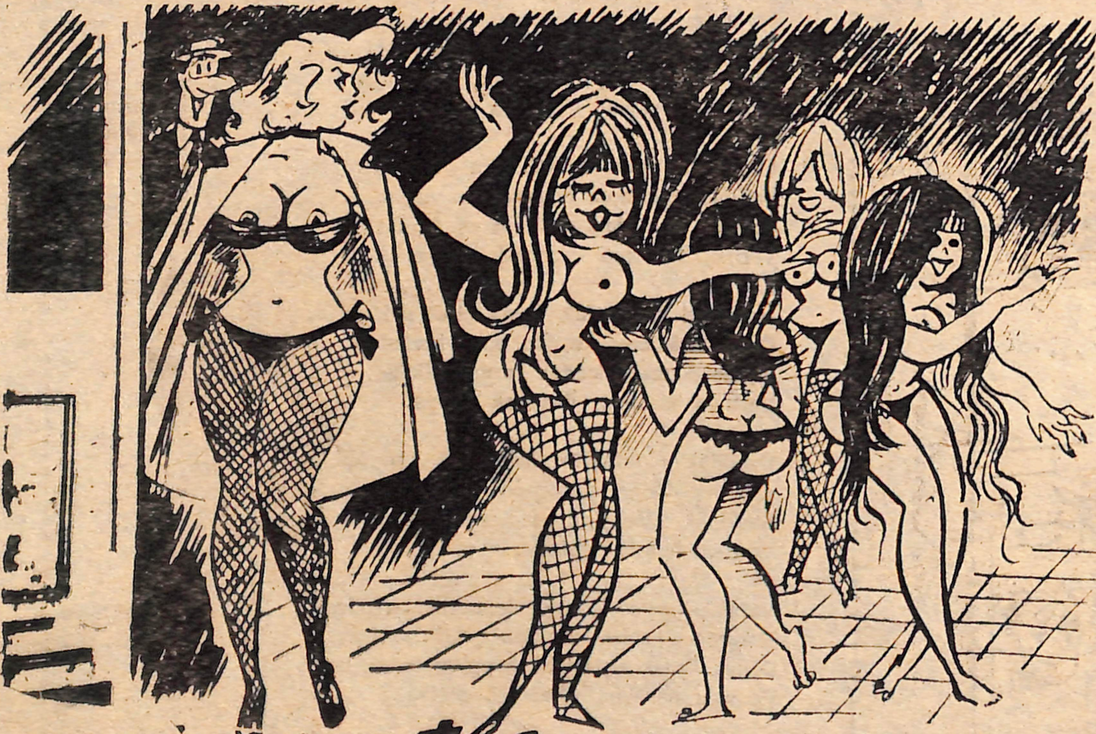
Ben:

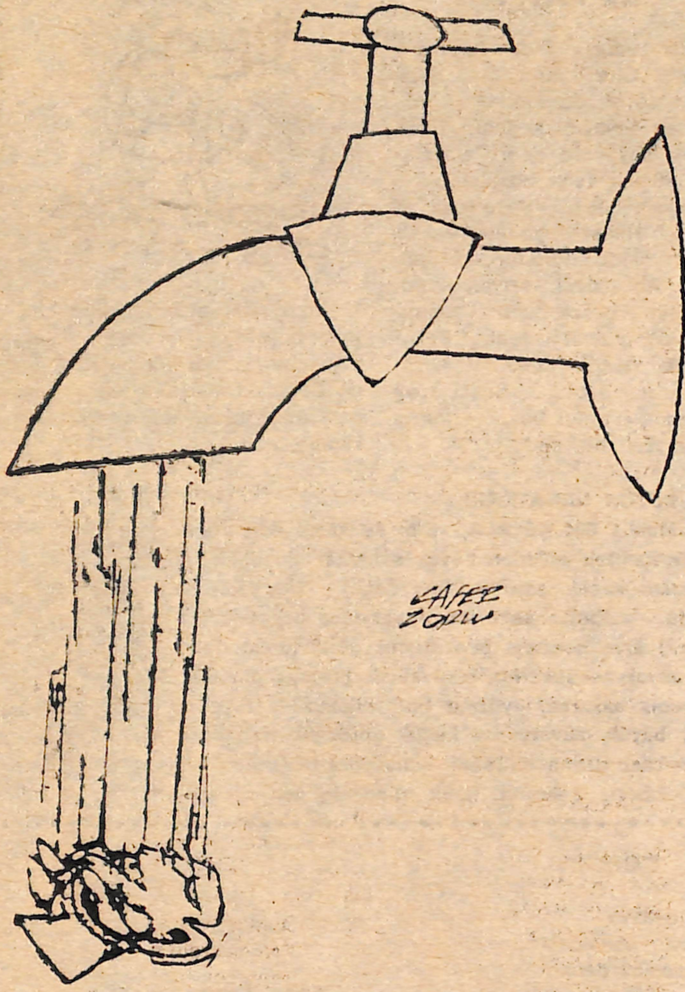
— Ni gel'i gardaşım zati arhandayım, didim.

Girdih odalardan birine, oda emme sen ağna gerisini... Cılpah cılpah garılar, cıbıl cıbıl oynaşıyorlar. Gozlerimi yumdum, elim ayahım dir dir dir ditriyo. İstifo ifendi gormesin diye arhasına giçtim. Tebi itin dolü halimi gorünce:

— Len utanmah yoh burada, diye givezelendi. Bundan böyle bu cıbılların yanıa virdim seni, didi.

Utanmah, arlanmah yoh acan İstifo ifendi'de. Cıpah garılardan ilhin ikisi, uçü, dordü dirgene biguzel ahın ittiler İstifo ifendi'nin uzerine. O yanını gurcalıyorlar, diğer yanını gurcalıyolar. Hele bir savuşsah dirgen, ben garibanın depesine çullandılar hep birden. Garı gısmı, soz itsen irgekliğe yahışmaz, itmesen başha belâ. Velâhin gardaşım Sülüman acanlıh işine giriştih... Gorevim çoh golay: sehsüel prodöhtörlüh! ehsüel prodöhtör, vehili vuhala herifler bile varmış!.. soylentiye gore. Ni idih Eh başımızı sohacah eyi bir yir bulduh. Şuhür

— İstanbul'un bazı semtlerinde musluklardan lağım suları akıyor —

nimete, dimehten başha lâhırdanacah soz yoh.

İstifo ifendi gardaşımla geçinip gidiyoruz. Niden dirsen? Son zemanlarda eyi gazanç sahladıh villeye. Garılar cıbıl cıbıl. Pangonotlar diste diste. süal iden de yoh, iratımız çoh eyidir. Villeye gelenlerin arasında milyoner didiğimiz heriflerin de garıları var. Şölee zevh almaya geliyorlarmış. Gocaları duysa acep ni dir? «Aldırma,» diye geçiştiriveriyoh. Elde olan isas sirmayiye cıbıllar... Elli adet. Prodöhtör Metin câmertesi gunü İstifo ifandiylen acanlıh itmeye gittiler. Sirmayilerin bazılarını yolcu edeceğiz, nasılsa yinileri geleceh. Gısa zemanın plançosu şöyle: pangınotlar pangada, acanlıh ve de prodöhtörlüğe divam. Ortahlıh hissenin yüz'de ellisine çıhtı. Daha ni istiyeyim gadirşinas gardaşım? İstiyeyim de irezil mi olayım? Ağnıyacağın zingin olduh gısa zeman zarfında. Hiç merahta galma, seni de unutmuş filân diğilim.

Sülüman, gafama gilenleri Rüstem'in oğluna beş gayme virereh yazdırdıh. Gayrı aradan seneler geçti, İstanbol'a geldiğim ilk gunden şinciğe gadar gordüğüm, hayır ifendim gordüğüm değil yaşadığım her bir şeyi ağnattım. Belkim gafana girmiştir. Daha sonra İstifo ifendi'nin gitirdiği cıbıl sirmayiyeler de işe goyuldular. Onlar gazanıyo, biz gazanıyoruz, dirgeneee giçinip gidiyoruz, diye duşün her bir adamı. Bah, sahın benim gibi yolda gordüğün her birisine: «ganarelim,» filân dime. Çoh ayıplarlar seni.

Şincih mi? Şinçih goprodor, acan ve sehsüel prodöhtörüm. İstanbol'a gilir gelmez ilhin elindehi edres yazılı pusulayı vir şofere, o seni benim villeye getirsin. Sahın izahmet ittin dime, vallâ gırılırım.

Balı hile:

— Lan, didiler, ifendiliğe terfih ettih. İfendi, diye ünnediler, bey olduh. Bey, didilersem ağna işte beyifendi, didihlerini.

Hele Sülüman İstanbol'a gel de gor dünyanın gaç gulaç olduğunu.

Yazdıysam daha ni yazayım? Yazmadıhlarımı bağışla gardaşım.

Rüstem'in oğlu eliynen, Memet'in galeminden beş gayme gibi az bir pangınota yazılmış mektüptür bu.

Isalıcanan,
Möhür,
Gal.,
Ac.,
Prd.,
Mühtirem gardaşın İsmahal.

Mehmet SEMİH

AT

İÇİNDE kömür yüklü bir arabayı çekip götürürken rastlamıştım kır ata.

— Bilmem dedim, bizim şu ata sözümüzü bilir misin: At, Avrat, Saat ödünç verilmez... Şimdi ben, seni sahibinden ödünç istesem vermez mi dersin?

— Kolay kolay yakamı bırakmaz dizginimi elinde tutan karaborsacı. Günde 15 saat karın tokluğuna çalışıyor, yine de yaranamıyorum. Azıcık dinlenmeye kalksam kırbaç şaklar sırtımda.

— Nereye gidiyor bu kömürler?

— İstasyona götürüyoruz. Oradan trenle Soma'ya gidecek.

— Benim bildiğime göre, Soma kömürün çıktığı yerdir. Nasıl iş bu

— Bizdeki ticarî kurallara kimse akıl erdiremez. Erzurum'dan Aydın'a incir gelir, Rize'ye Konya'dan hamsi gider. Eskiden rahatımız iyiydi. Binek atı olduk muydu sizin milletvekilleriniz gibi yan gelir yatardık. Ayda alemde bir bey üzerimize biner, çarşıda caka sattıktan sonra yine ahırın yolunu tutardık. Otomobiller çıktı, bizim de rahatımız kaçtı. Babalarımız, dedelerimiz zengin kapılarda, gümüş koşumlu takımlar içinde ömürlerini sürmüşlerdi. Bize şimdi araba beygirliği yapmak düştü. Yine de halimize şükür. Dolap hayvanı olup gözü bağlı bir daire etrafında dolaşmak da var. Şu faytonlarla, yük arabalarını tarihe mal edemediniz bir türlü.

Eskiden de faytonlar vardı ama, dolmuş gibi çalıştırılmazlardı. Cuma günleri haşmetlü hünkâr hazretlerini camiye götürürdük. Kadın efendiler bazan Kapalıçarşı'ya mücevherat alışverişine giderlerdi.

Yalılarda oturan zenginlerin faytonları da, ağır işlerde kullanılmazdı. Daha ziyade caka için akşam üstleri atların çektiği arabaya biner yarım saatlik bir gezi yapardı kordonda. Hepsi o kadar. Geriye kalan zamanımızı is

rahatla geçirirdik.

Sürücünün kırbacı şimşirden, sapı altındandı. Sırtımızda şaklasa bile, o ihtişamlı manzara acı duymamızı önlerdi. Kısacası makam arabası bizlerdik. Generali, valisi, paşası, ağası mevkiinin safasını üzerimize binerek çıkarırdı. Eğerimizde yalnız:

— «Resmi Hizmete Mahsustur» tabelası eksikti.

Sözünü kestim:

— Bay beygir, dedim, politikadan hiç söz etmiyorsun ya?

— Benim en çok tutulduğum da şu sağcı lafı. Biz beygiriz ayol. Hem sağı, solu dikiz etmeyelim diye gözlerimizin yan taraflarını deri ile kapatır, hem de iftiralar atarsınız üzerimize.

— 14 Ekimde neden seçimi kaybettiniz? Daha doğrusu sırtına binen parti bu sefer neden başarı sağlıyamadı?

— Kırbaç kullanma alışkanlığından. Memleket kırat değildi ki... Hele şu kurban kestirme merakı yok mu? Fabrikanın açılış töreni yapılır, ceremesini hayvanlar çeker. Gelsin kasap, boğazlansın hayvanlar. Seçim gezilerinde kuzuların, koçların, danaların yanı sıra beygirler de kurban edilmeye başlayınca daha fazla dayanamadım. Sandık başına gelince sırtımdan yere fırlatıverdim.

...Daha anlatacaktı. Fakat, şaklayan kırbaç konuşmasını yarıda kesmişti. Arabanın yürümesi, maden kömürlerinin acele Soma'ya yetişmesi lazımdı.

Burhan ESEN

— Darboğaz çalışmaları başladı —

TAHİR'E PİYANGODAN DAYAK ÇIKTI!

Tahir yandım gitti, öyle her istediğini alabilen maddî olanaklara sahip değildi, ufak bir memurdu Tahir!

Ne var ki, canımız maddî olanaklarımıza bakarak istekte bulunmuyor.

Olur olmaz zamanda, olmayacak şeyler istiyor. «Can bu çeker, çekmezse bir yeriniz şişer!» diyeceksiniz... Doğru! Yalnız, sadece can çekse iyi... Bize de çektiriyor kerata!

Geçen gün Tahir'in canı Millî Piyango istemiş. Cebinde birkaç kuruşu varmış, çekmiş!

Tahir canının istediğini yaptı ya, istediğini yerine getirdi ya canının... Mutlu bir görünüm göstererek evinin yolunu tutmuş. Tam köşeyi dönerken, Köşe Nuri ile karşılaşmış. Tahir'i böyle neşeli bir gününde yakalayan Nuri de, aynı pozu vermiş Tahir'e!..

Ne var ki, Tahir fotoğrafçı değil, borçlu! Köşe Nuri ile beklemediği bir zamanda karşılaşmış olması Tahir'in canını da sıkmamış. Durumu şıp diye kavramış, «Al arkadaş, bütün param bu!» diye Millî Piyango biletini çıkarıp vermiş Nuri'ye! Nuri almış, bakmış bilete:

«Tam bilet bu!» demiş, «Tam olmasına da... Ulan, bunun günü geçmiş be! Çekileli üç-dört ay olmuş!» diye bozulunca... Tahir «Vay canına be!» demiş... «Zaman ne çabuk geçti. Eve gelene kadar üç-dört ay geçmiş...

Köşe Nuri, Tahir'in kendisiyle gırgır geçtiğini sanıp «Ulan, senin...» diye girişmiş Tahir'e! Ne ağız kalmış Tahir'de ne burun! Hiç biri yok yerinde, koydunuzsa bulun! Dedik ya, can bu! Olur olmaz yerde, olmayacak şeyler ister. Tahir'in canı da aslında Millî Piyango değil, dayak istemiş!

Ama hata kimde?

Sözüm ona, piyango satıcısı: «Çekiliyoor... Yarın çekiliyor!..» diye bağırıyor. «Çekildiii... Üç-dört ay önce çekildi!» diye bağırmıyor ki...

Ne bilete bakmış... ne de satıcının, üç kâğıtçı olmasına Tahir! Canı çekmiş, bir Millî Piyango bileti almış. Böyle bir biletten de Tahir'e dayak çıkmış!

VERİN BENİM!

Bağlamamı
Çalayım!
Çalayım da
Konu komşu
Uyansın!
Kapımıza
Dayansın.
«Sende
Utanma
Yok mu?»
Desin, varsın!
Bana
Bir uyku hapı
vermeyenler
Utansın!

EYVAH!

Bekçi «dur!» dedi hırsıza... Hırsız, «Olur, durayım» dedi. «Lâkin söyle, durduğum yerde nasıl ev soyayım?» dedi. «Bırak bir ev soyayım, sonra yakala» dedi. «Bekçi fena bozuldu «Bak şu çakala» dedi. «Soyulacak ev mi var? Hepsi soyulmuş!» dedi. Hırsız çaktı durumu «Eyvah» dedi. «Ah!» dedi «Kayan semte gelmişim bekçi baba, yapma! Bana da günah!» dedi. Bekçi: «Yörü!» dedi. «Karakola!..» Hırsız kaçmak istedi... Bekçi kızdı, köpürdü, «Yersin beynine kurşunu, ha vallah!» dedi. Hırsız «Bu evler tahliye edilmiş, boşaltılmış!» dedi, «Soysam gam yemezdim billâh!» dedi. Bekçi «Gonuş!» dedi «Seni dinliyo, bah!» dedi, «Başımda külâh!» dedi.

BÜYÜK SANATKÂR!.

Muallâ OH NE ÂLÂ, «Ben de kabul ediyorum» dedi «Kerim Şakir Bamteli sahiden büyük sanatkâr. Büyüklüğüne büyük ama, insanları küçük görmesi hoş değil!» «Ne yani, seni küçük mü gördü » «Elbette şekerim. Akvaryuma bakarak, (yüzme bilir misiniz?) diye sorması beni küçük gördüğünün ifadesi değil mi?» «yanılıyorsun şekerim, seni küçük görmüş olamaz. Bilâkis... Akvaryuma bakarak, «yüzme bilir misiniz?» diye sorduysa eğer, seni büyük, akvaryumu küçük gördüğünün ifadesi olabilir bu!»

«Yani yüzme bilirsem, bana göre akvaryum mu yaptıracak?»

«Elbette şekerim, balık etindesin neden olmasın?»

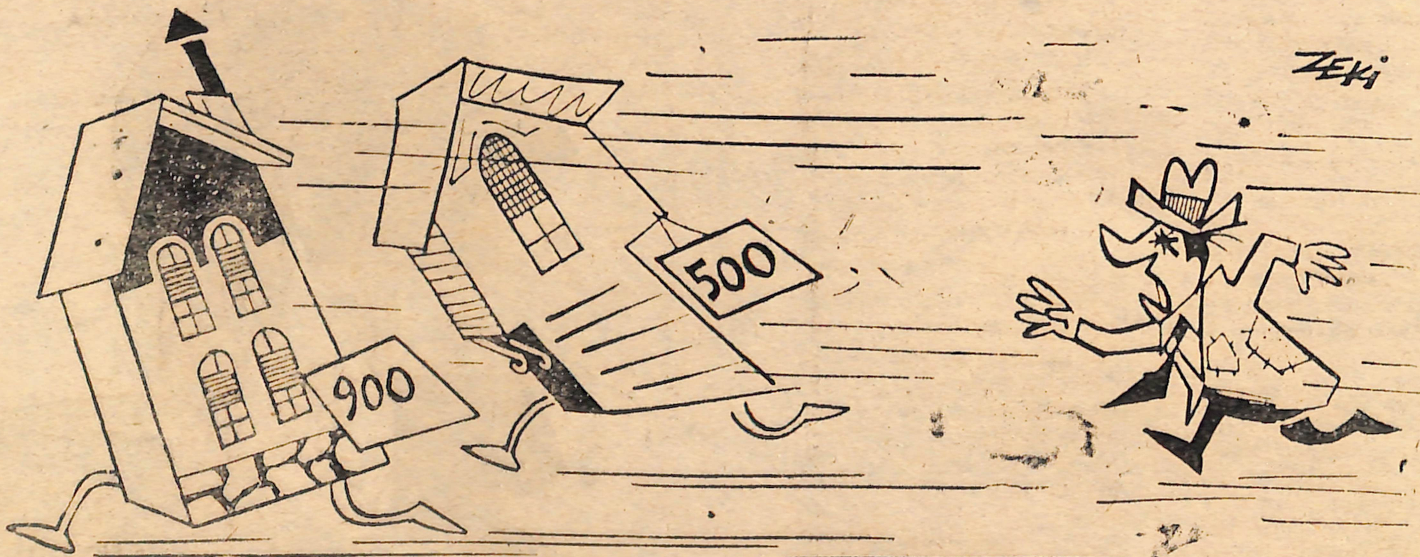
SANSÜR!

Sinemaya
ansür konmuş!
(Sansür) denen
Bu çirkin kuş,
Belki baykuş.
Belki çaylak,
Belki kartal!..
Tarihde sansür'ün
Hikâyesi,
Geçmişi var...
Değil masal!
Ey! çağ dışı
Politika!
Aç tarihi,
Oku biraz!
Biraz ders al.
Sansür koymak
Gayet kolay!
Koymamaksa,
Büyük olay!
Büyük politika.

YEMEK YAPMIŞ!

Bugün hanım
Yemek yapmış.
Yaparken de
Biraz yakmış.
Tuzu biraz
Fazla kaçmış.
Sovan yokmuş
Doğramamış...
Onun için
Koyamamış.
Yağ aramış
Bulamamış...
Belki ondan
Yemek yanmış!
Yemek ister
(Beyim) demiş...
Yapmadan da
duramamış.

— Kiralar semtlere göre değişiyor —

— Lütfen peşimizi bırakın! Bu semtte kiralar ucuz!.. Biz Şişli'ye gidiyoruz!

Sizin için...

KÖY ÖĞRETMENİNİN ÖYKÜ'SÜ

İlköğretmen okulundan
Yeni oldu mezun.
Mûnis, mahzun mu mahzun.
Toz pembe hayaller kuruyor
Varacağı köy ve okulu
Allayıp pulluyor...

Güllük gülistanlık yollar
Bir inip, bir çıkıyor
Arabalar.
Güzel bir okulun
Şık lojmanında
Önünde diz çökmüş
Oturuyor,
Muhtarla azalar...

Ah! Ah! Ahhh!
Çekerken
Mehmet öğretmen,
Sekizinci ayda geldi tayini
Hem de erken.
Çanak, çömlek
Yatak, yorgan derken,
Yollara düşüverdi

MEHMET ÖĞRETMEN.
İlçeye vardı.
Bir iki köylü buldu.
Bir bileni aradı
Sordu:
— Hangi köydür Karabağ
— Aha! yol
— Aha! Kınalı dağ
— Ardında Karabağ
Yükler sarıldı hayvana
Yaya gidilecekti
Köye dek varana...

Ha o dağ, ha bu dağ
Yürüdükçe uzaklaşıyor
Kınalı dağ.
— Köy nerede? köyyy!
— Ihıncıkkk! beeey!
Birkaç toprak yığını
Dört saat daha gittiler
Görebildiler.
— Aha geldik! Dediler
Soluyan hayvanlar
Yüklerle çöküverdiler.

Birkaç insan koşuştu oyana,
Küçük bir çocuk
Avazı çıktığınca bağırıyordu:
— Muallim geldi! kız anaaa!
— Çöndü mektaptan yana

Arkaya baktı Mehmet
Bu da ne,
Okul denen
Bir topprak kümbet.

Oturacağı ev nerede?
O da bir saat ötede.
Güç belâ varıldı eve
Akşam saat yedi'de

Hani kapı? hani pencere?
Sekiz ay'ın sekiz'i de mi
Geçecekti bu ayı ininde.
Gözleri buğulandı
Akşam yemeği yerken
Ekmekle kara zeytininde...

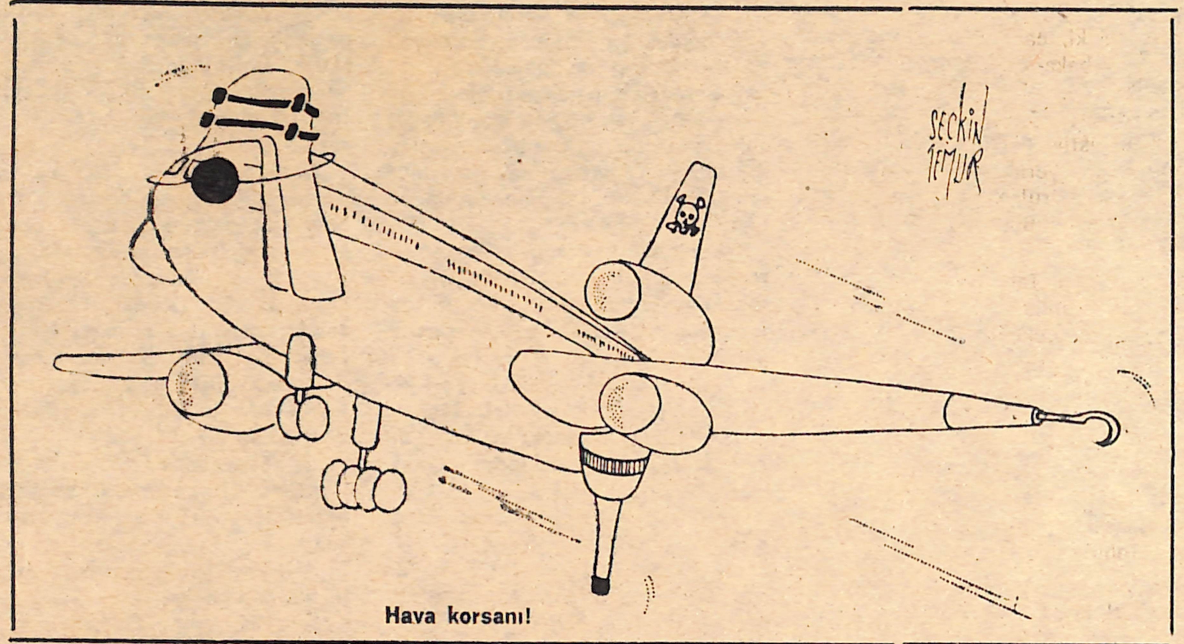
Kara kış
Fırtına, rüzgâr
ve kurtlar...
Bir lokma ekmeğe
Yalın ayak öküz koşan
Irgatlar...
Şehre varamadan donup
kalanlar.
Papuçsuz, çorapsız
Takunyalı çocuklar...
Ölgün yüzlü,
Garip mahzun!
Açlar diyarı açlar...

Yaaa...
Okulda öğrenci iken
Okuduğu kitaplar,
Özendirilerek anlatılanlar
Yalandı demek:

Cıvıldaşan çocuklar
Temiz giyimli
Emmiler bacılar,
Pırıl pırıl ışıklar
Asfalt yollar
Bol sulu kaynaklar

Nerede? Hani?
Ağu gibi
Acı gerçekler
Bin uçlu hançer gibi
Çiziyordu kalbini
Herkesin bilmesi gerekirdi
Susmayacaktı,
Söyleyecekti bir bir
Bildiklerini...

M. Necip UĞURCA

Hava korsanı!

ZAMAN BU ZAMAN

Eskiden çocuklarını okula yazdıranlar şöyle söylerlermiş:
— Eti senin, kemiği benim.
Artık insanın hiç öyle söyliyesi gelmiyor. Bundan sonra:
— Kemiği senin, eti benim, diyecekler.

*

Bir zamanlar bakkala, manava çıkanlar:
— Ucuzdur, illeti var, pahalıdır hikmeti var, derlermiş ve yakınırlarmış. Şimdi:
— Bulunursa hikmeti var, pahalıdır illeti var, diyorlaı.

*

«Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı vardır» denildiği zamanlar, belki de kahvenin okkası kırk paraydı. Öyleyse, aynı sözü şimdi söylemek mümkün mü? Herhalde bir fincan kahvenin hatırı üçyüz yılı bulmuştur!

AHMET YEŞİL
E. Ü. Rektörlük lojmanı
Bornova — İZMİR

MUCİT KARADENİZLİ

Uluslararası bir tıp kongresine her devletten birer temsilci davet edilmişti.

Türkiye'yi de temsilen bir Karadenizli vatandaşımız gönderilmişti.

Toplantıdaki temsilciler sağlık mevzuunda birçok konuşmalar yapmışlar. Türkiye temsilcisi de bazı mevzulara iştirak etmiş, bazılarına iştirak etmemiş sadece dinlemiş.

Penisilinin birçok hastalıklar üzerindeki etkileri ve yoğun faydaları anlatılarak bu kadar etkili bir ilâca bir isim bulnması için teklif edilmiş.

Bizim Karadenizli elini kaldırmış:

— Pu işten Penüsilun demiş.

Bunun üzerine bütün delegeler ilâç ismi zannedip, ellerini kaldırarak:

— Türk temsilcisinin bulduğu ismi kabul ediyoruz, bu kıymetli ilâcın ismi Penisilin olmasına kabul ediyoruz, demişler.

M. SAİT KIRBAĞ
E. K. İ. İnzibat Âmiri
BARTIN — AMASRA

Abdullah ERTOĞLU

Belki de seviyordu onu!

UYKUNUN en güzel zamanı, sabah saat sekiz ile dokuz arası gelir bana. Ama uyumakta güçlük çekiyorsanız, saatin önemi yok, onu yakalıyabildiğiniz her an güzeldir.

Ben de uyumakta güçlük çekerim. Sabahın saat yedisi ile dokuzu arasını güzel bulmamın nedeni, karımın yataktan yedide kalkmış olması, benim de işe gitmem için saat dokuz buçuğa kadar zamanımın kalmış olmasından ileri gelmekte.

Eşim Marie horlar... Hem de öylesine yüksek sesle horlar ki...

Diyeceksiniz ki, neden ayrı odada yatmıyorsunuz öyleyse?

Yatamayız. Çünkü otuz üç senelik evliyiz ve aynı odada yatmağa alışmışız bir kere.

Bazen ona bakarken, kendi dirseğime, ya da vücudumun herhangi bir yerine bakar gibi hissediyorum kendimi. Bazen de, birile, bu kadar uzun süre nasıl bir arada kaldığımı sorup duruyorum. Ama bu soru, çok, çok seyrek zamanlar geliyor aklıma. Hiç bir şey olduğu gibi kalmıyorki...

Eskiden, günde üç saat basketbol oynardım. Şimdi bir taksi çağırmak için koşsam, soluğumu almama beş dakika beklemek gerekiyor.

Marie ile evlendiğimde, son derece hoş, kişiliği olan bir kızdı. Bana:

— Bradley, sen bir heykel kadar yakışıklısın, derdi.

Bu günse, şişman, gevşek bir kadın haline gelen Marie, bana bakarken kahkahalarla gülüyor ve:

— Kalıntı heykele döndün Bradley, diyor.

Eh, ne yaparsınız, hiç bir şey olduğu gibi kalmıyorki!

Bir artist ajanıyım. Büroma çeşitli sanatçı ve sanatçı arayanlar gelir. Ben hepsini sever ve korurum. Bu nedenden, ne çeşit lokal ve tiyatroların, ne çeşit artist aradıklarını bildiğimden, herkese istediğini yollarım. İşimde sevilirim, kazancım da iyi sayılır.

O günde çok çalışmış ve yorulmuştum. Akşama doğru, odamı dolduran sekiz kişilik folk-rock grubunu ne yapacağımı bilemiyordum. Bu çeşit sanatçıları kabul eden lokallerin çoğu doluydu. Oysa ki gençlerin durumlarının kötü olduğu acı bakışlarından belliydi. İşimi yalnız yaptığımdan —sekreter veya başka yardımcım yoktu— durmadan telefon numaralarını çeviriyor, onlara göre bir yer arıyordum ama bulamıyordum. Yüreğimde sızı, ertesi gün uğramalarını söyledim.

Aradan on dakika geçmeden iki kız, iki erkek, dört kişilik bir grup daha girdi büroma. Bunlar da fakir gençlerdi.

— Armonik ve gitarla orijinal havalar çalarız, dedi kızlardan biri. İsterseniz, bir dinleyin.

— Hayır, lüzum yok, diye cevap verdim. Yarın bir uğrayın.

— Mösyö, Bradley, işe ihtiyacımız var, diye diğer kız yalvarır gibi konuştu.

Çattık diye düşündüm. Benim gibi yufka yürekli bir emprezaryonun varlığı az bulunur.

— Müziğe boş verin, diye delikanlılardan biri atıldı, ne iş olursa yaparız. Şehre yeni geldik de...

Gerçekten, parasız, hatta aç oldukları belliydi. (Cafe du Village) adlı gazinonun patronu arkadaşımdı. Mesele müziğe dayanmayınca orada belki bir iş bulabilirdim bu gençlere.

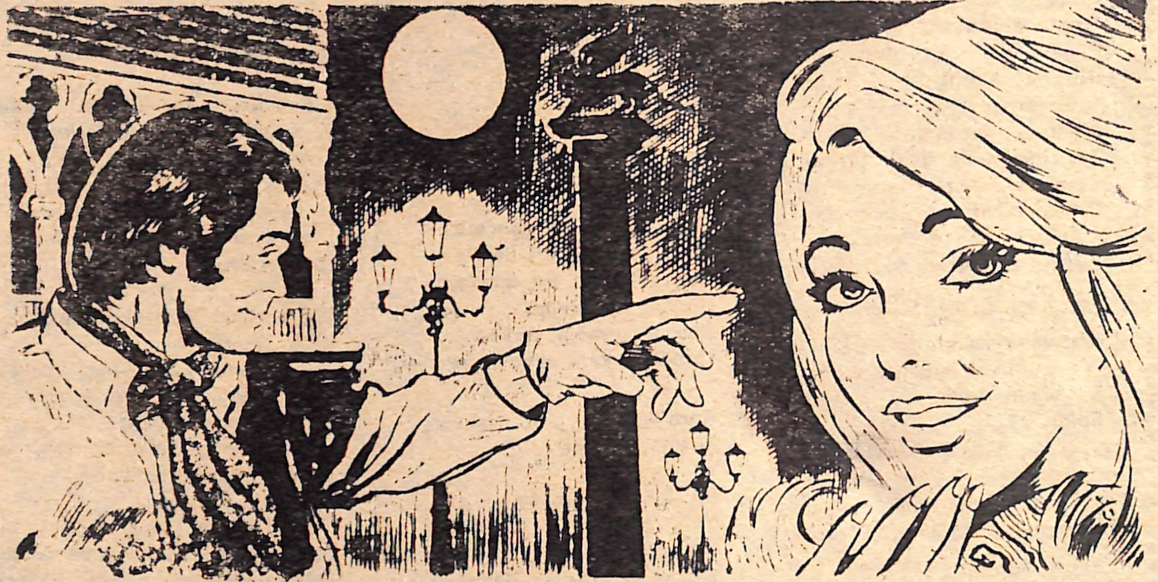
Telefonu çevirdim. Tom'a durumu anlattım. Tom, işlerin iyi gitmediğini, onlara sadece boğaz tokluğuna bir hafta kadar iş verebileceğini söyledi.

— Bu da ne demek oluyor! diye bağırdım. Böyle şey işitmedim...

— Onları beslerim sadece, diye tekrarladı. Yemeklerim iyidir, işte hepsi bu.

Alıcıyı elimle kapatarak gençlere aldığım cevabı söyledim.

— Kabul ediyoruz, diye bir ağızdan cevap verdiler. Yiyecek bulmak, her zaman değerlidir.

Gençler gittikten sonra bu alışverişteki komisyonumun ne olacağını düşündüm. Hangi komisyon? Dört tabak patatesli yahni ile dört tabak kremşokolanın komisyonu mu? Gülerek başımı salladım ve düşüncelerimi başka yöne çevirdim.

New-York'un arka sokaklarında, Hudson sahilleri civarında eski değirmenler semtinde bir bar işleten Kwenk geldi aklıma.

Onun bir şarkıcıya ihtiyacı vardı. Ama ona artık normal bir şarkıcı göndermek istemiyordum. Bu eski değirmenler semti halkı, daha ziyade Kwenk'in barına gelenler, sert bir yaşam sürdüler işçiler olduklarından, şarkıcıları da kendi yaşamlarına uydurmak istiyerek, kâh domates yağmuruna, kâh alkışa, kâh ıslığa tutarlardı. Bu davranışlara aldırmayan, güçlü ve biraz da filozof biri lâzımdı oraya. ki, bu da biraz güç bulunurdu.

Büromu saat altıda kapar ve evime giderdim her zaman. Ama o gün saat beş buçukta yapmağa karar verdim bu işi. Canım sıkılıyordu, hava kararmış, yağmur yağıyordu dışarda. Eve gider, soyunur dökünür, terliklerimi giyer ve biraz içki içerek dinlenirdim. Telefon çaldı, açtım.

— Bradley, ben briç oynamağa Leslie'lere gidiyorum, dedi eşim Marie. Dolapta soğuk etle haşlanmış yumurta var. Biraz gecikebilirim. Tablaları da kirli bırakma.

— Oldu.

Telefon kapandı. Gülümsiyerek pardesümü giymeğe başladım. Onun biraz geç gelirim diye söz etmesi, gece yarısı dönerim demekti.

Aynı an, arkamda bir kapı gıcırtısı işittim. Döndüm, ince, sarışın bir genç kız girmişti içeri. İri kahverengi gözlü bu güzel kız hiç de yabancı gelmiyordu bana.

— Mösyö Bradley siz misiniz diye sordu kız.

— Evet, benim.

Genç kız sırtımdaki pardesüye bakarak, saatine bir göz attıktan sonra:

— Saat altıda büronuzu kapattığınızı işitmiştim, dedi.

— Her zaman öyleydi, ama bu gün erken çıkıyorum. Bir arzunuz mu var?

— Adım Janet Rawis'dir efendim. Şarkı söylerim, size sesimi dinletmeği ummuştum.

— Geç oldu madmazel, yarın geliniz.

— Mösyö Bradley... bu anda gelmiş olmam çok kötü... ama ne olur dinleyin beni! Yarın belki gelemem.

Ona bunun nedenini sormadım, muhakkakki bir nedeni vardı. Ama birden, onun bana neden yabancı gelmediğini buluverdim: Karımın otuz sene önceki canlı portresiydi sanki! Otuz üç sene evvel, heyecanla eve dönerek işte bu tip bir genç kadına sarılırdım. Bu gece ise, ne yapacağımı bilmeden, can sıkıntısıyla evime dönüyordum.

Bana sesini dinletmek istiyen kız, genç, güzeldi...

Karım evde yoktu, buzdolabında da soğuk etle haşlanmış yumurtalar vardı...

Dışarda, yağmur, karanlık, üşüyerek hızlı hızlı yürüyen insanlar vardı.

— Madmazel Janet, dedim, yaşlı bir adamla yemek yemeği kabul eder misiniz? Davetimi kabul edecek olursanız, bana büyük bir neşe vermiş olursunuz.

Genç kız gülümsiyerek:

— Memnuniyetle, diye cevap verdi. Hem ben sizi hiç de yaşlı bulmuyorum. Kırlaşmış saçlarınız size seçkin bir hava veriyor. Davetinize teşekkür ederim.

Onu rüstik bir lokantaya götürdüm. Bir hayli aç insanların iştahı ile nefes almadan yedi, içti. Onun iştahı benim de iştihamı açmıştı.

Kahvelerimizi içerken, kendinden bahsetti. Küçük bir kasabada dünyaya gelmişti, babası şofördü. Büyük şehre dramatik sanat tahsili için gelmişti ama bu kolda başarıya ulaşamamıştı. Babasının ölümünden sonra durumu daha da güçleşmişti. Tanıştığı bir profesör sesinin güzel olduğunu söylemiş ve adresimi vermişti.

— Sizi yarın sabah dinlerim.

— Şimdi dinliyemez misiniz?

Evde beni bekliyen yoktu, büromda da piyanom vardı, neden olmasın?

Büroma döndük.

Piyanoya oturdum. Bildiği bir şarkıyı çalmağa başladım, o da şarkı söylemeğe. Ne yazık ki sesi güzel değildi. Buna gerçekten üzüldüm. Çünkü ona yardım etmek istiyordum.

Piyano çalıp çalmadığını sordum. Bir kabarede, yemek yenirken, müziğe hiç kimsenin aldırış etmediği bir an pekâlâ çalabilirdi. Ama, onu da bilmiyordu.

Sıkılgan bir sesle:

— Her şey için çok teşekkür ederim mösyö Bradley, dedi. Eğer rahatsız etmezsem, bu gece burada kalabilir miyim?

— Burada mı? Büromda mı?

— Size hemen şarkı söyleyip sesimi dinletmek istememin nedeni, sesimi beğenseydiniz sizden avans olarak para istiyecek ve gidip bir otelde bir oda kiralıyacaktım. Cebimden çıkardığım yirmibeş doları ona uzattım.

— Hayır, istemem.

— Ama, borç olarak alın.

— Hayır, sadece geceyi geçirmek içindi.

— Burada üşür, donarsınız. Geceleri kaloriferi söndürüyorlar, oda çok soğuk olur.

— Önemi yok, ne olur bırakın, koltuk üzerinde uyurum.

— Kalınız.

Ve ona, gidip bir elektrik radyatörü getirdim.

— Kapıyı kimseye açmayın. Bir genç kızsınız ve yalnızsınız.

— Sağ olun mösyö Bradley; eşsiz bir insansınız.

Ona iyi geceler dileyerek evime döndüm ve yattım.

Karım eve dönünce beni uyandırdı.

— Neyin var Bradley? Uykunda gülümseyip duruyordun...

— Mutluluğumu bozma. Büromdaki koltuğun üzerinde bir genç kızın uyuduğunu görüyordum rüyamda.

— Bu derece şanslı olamazsın. Bir bunak gibi konuşma.

Onun bu çeşit iltifatlarına alışıktım, sırtımı dönerek yeniden uyudum.

Sabah, büromu alışılmamış bir düzen ve temizlik içinde buldum. Janet erkenden kalkmış, ortalığı süpürmüş, silmiş, camları parlatmış, kitaplarımı toplamıştı.

Neşeyle:

— Nasıl buluyorsunuz burasını diye sordu. Bana kalırsa, sizin bir sekretere ihtiyacınız var.

— Harikulade. Ama ben her zaman yalnız çalıştım, bir sekretere de ihtiyaç duymadım.

— Daktilo yazmasını bilirim, telefonlara cevap veririm, not alırım, becerikliyim. Sekreteriniz olayım, randmanınızın arttığını göreceksiniz.

— Böyle güzel bir sekreterim olursa, öldürür karım beni.

— Hayır, öldürmez.

Getirttiğim kahveleri karşılıklı içerken, onun her zaman yanımda olacağı düşüncesi sonsuz bir mutlulukla doldurdu içimi.

— Oldu Janet, sekreterimsiniz bu andan itibaren.

Gerçekten de mutlu bir yaşam başladı benim için. Ona ne kadar çok ihtiyacım varmış meğer... Tam bir destek olmuştu bana. Bürom tertemiz, işlerim daha verimli, ben daha dinlenmiştim. Ve de yirmi yaş birden gençleşmiş gibiydim.

Böyle devam etseydi, ne iyi olurdu... Ama, hiç bir şey olduğu gibi kalmıyorki Janet bir gün, Dean Conrad adlı önemli, yakışıklı, fakat karaktersiz bir müşterime âşık oldu. Dean'in ondan çabuk bıkacağını biliyordum. Hiç bir kadına bağlanmazdı Dean. Ve ben şimdiye kadar onun sevgilileriyle ilgilenmezdim. Bu kez ise, boğulur gibi oluyordum. Janet'i uyardım, aldırmadı sözlerime.

Sonra Dean ile konuştum. Dean alayla:

— Benim de bir sekretere ihtiyacım var, cevabını verdi.

— Senin kendinden başka kimseye ihtiyacın yok.

— Ne demek istediğini anlıyorum Bradley, ama ona göre biraz yaşlı değil misin?

Hem, bir süre sonra onu terkedersem ne olur yani? Biraz tecrübesi artar...

— Sen bir serserisin...

— Sen de ileri gidiyorsun. Şunu kafana koy: Bana ait özel işler sadece beni ilgilendirir. İstersen iş kontratımızı da feshederiz.

Selâm vermeden kapıyı çarparak çıktı.

Tehlike karşısında kalanların çevikliği ile derhal bir plan kurdum. Ertesi sabah Dean'in telefon numarasını çevirerek ondan özür diledim.

— Değmez, unuttum bile.

— Sağ ol Dean. Senden bir ricam var; Kwenk'te bir gece şarkı söyler misin? Ona yarın akşam bir şarkıcı bulacağımı vaad etmiştim, bulamadım. Üstelik, ona bir hizmet borcum var.

— Ben öyle yerlerde şarkı söylememki...

— Biliyorum. Hatırım için, kısa bir şeyler, bir kereye mahsus olmak üzre söyleyiver.

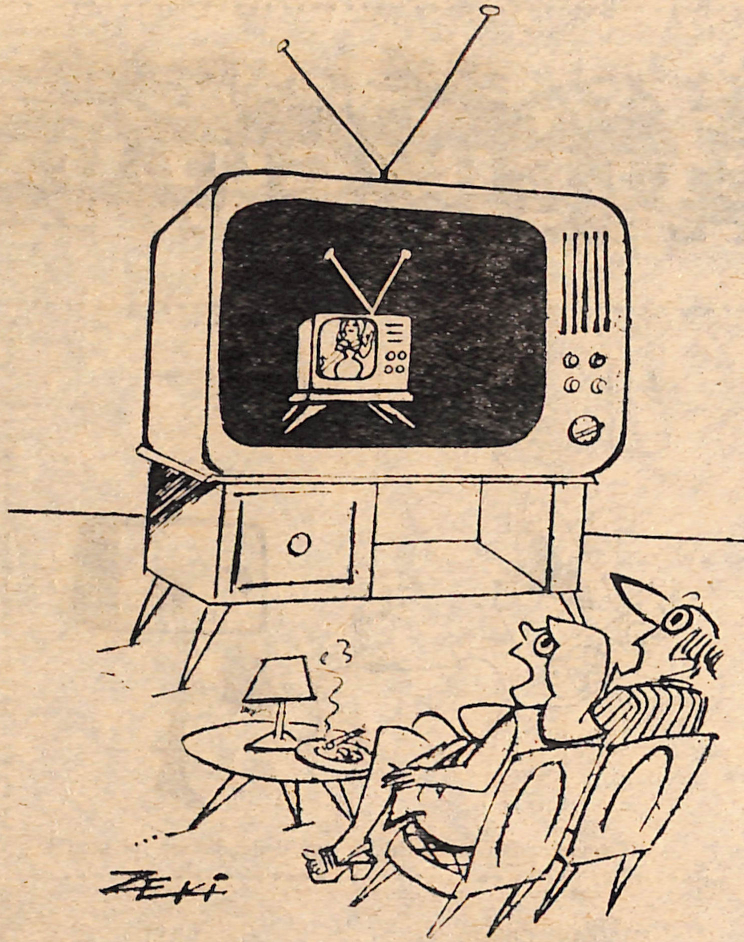
— Peki, dediğin olsun.

Ertesi sabah, Kwenk telefonla beni aradı. Bir gece önce Dean, lokalinde şarkı söylerken müşteriler tarafından öylesine hırpalanmış ki... Gazeteciler de gelmiş imiş o gece. Nedenini bilmediğini, fakat her şeyin o kara sakallı ve siyah gözlüklü, şimdiye kadar hiç görmediği bir müşterinin kışkırtması yüzünden olduğunu söyledi. Yanılıyordu Kwenk. Beni her zaman görmüştü, yalnız, siyah sakal ve kocaman siyah gözlükler arkasında tanıyamamıştı.

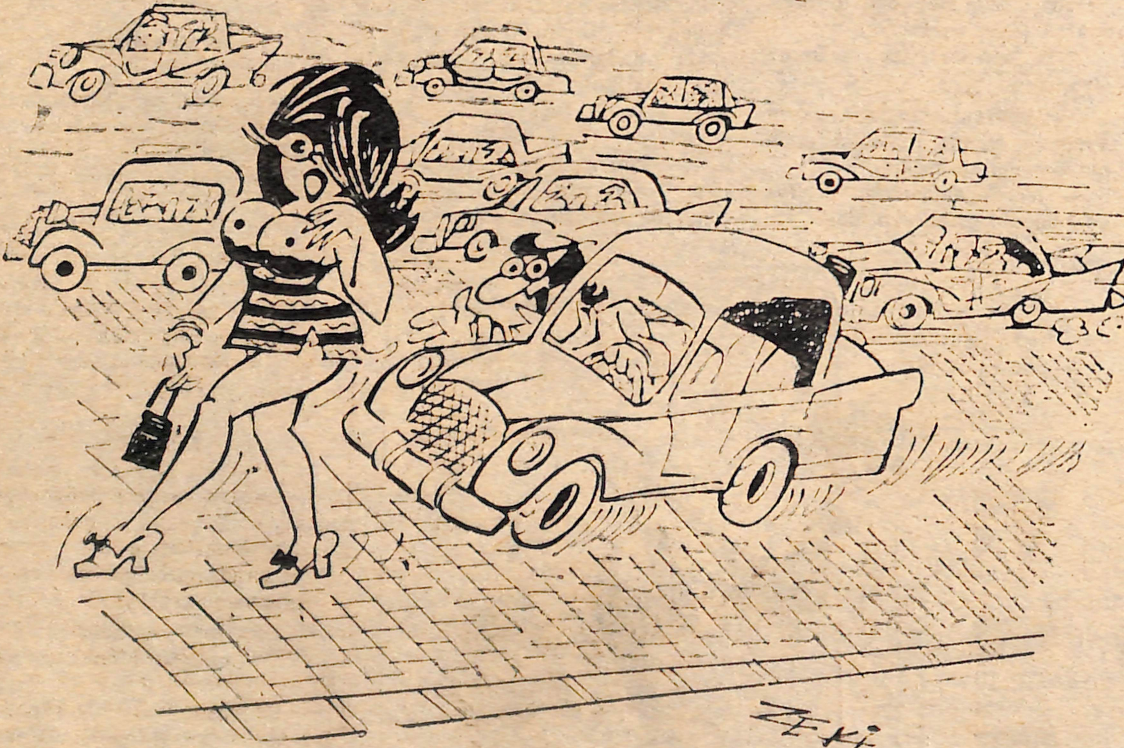
Dean Conrad bir daha uğramadı büroma. Janet önemli değildi onun için. Bir başka şehre gitti o geceki bozgunu semte unutturmak için.

Bana gelince, memnundum. Belki de, belki seviyordum Janet'i. Bir süre daha yaşamak istiyordum mutlu.

Çeviren: Süheylâ AYKUT

Televizyonda enerji kısıtlaması!

— Ben pavyonda çalışıyorum, kaldırıma çıkmam... Ben kaldırım yosması değilim!..

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden
Ergin Ortaç

Dizildiği ve basıldığı yer :
Dilek Matbaası
Tel : 26 63 78

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.

Fiyatı : 4 T.L.

ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllığı 200 — TL. Altı aylığı 100 TL. Yurt dışı yıllığı 400 — TL. Altı aylığı 200 — TL.

Dağıtım : Hürriyet Gazete Dağıtımı A.Ş.

MİLLETLER GÜLÜYOR

MÜJDE

Sigorta şirketi, müşterilerinden birinin dul kalan karısına şu mektubu yazmıştı:

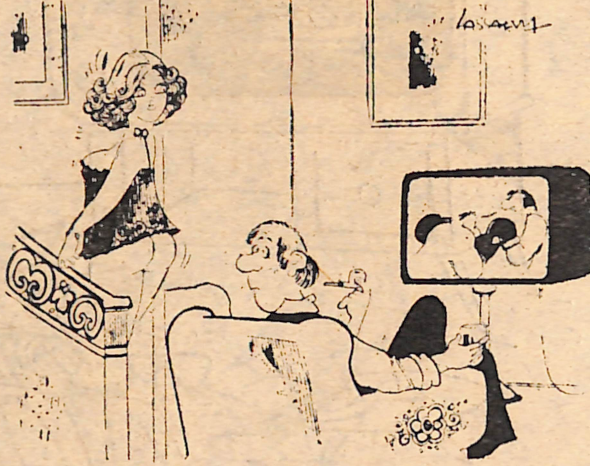
(Size, kocanızın ölümüne sebep olan otomobil kazasından 50.000 dolar kazandığınızı müjdeleriz!).

ADI?

Bir bahçıvan yepyeni bir çeşit sarmaşık yetiştirmiş, satıyordu.

— Adı ne bunun? diye bir müşteri sordu.

— (Hayat pahalılığı) cevabını verdi bahçıvan. Göreceksiniz, bir ekin, öyle çabuk yükseliyor ki!..

— Televizyondan başka hiçbir şey ilgilendirmez mi seni?!

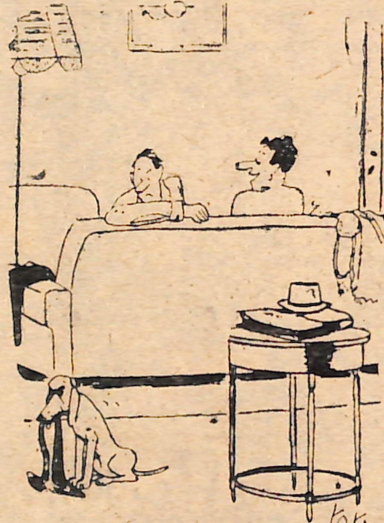
TEZKERE

Bir genç yeni askere alınmıştı. Askere girdikten az bir süre sonra da oradaki herkesin dikkatini çekmeğe başladı. Hiç konuşmadan kışlada dolaşıyor, bütün kâğıt parçalarını toplıyarak dikkatle açıyor, okuduktan sonra:

— Hayır, bu değil, diyerek yırtarak yeniden yere atıyordu.

Durumunu normal görmiyerek onu muayeneye sevkettiler. Ve açığa çıkarıldı. Eline terhis kâğıdını verdiler. Onu da okuduktan sonra yere atacağını sandılar. Ama o, terhis kâğıdını dikkatle okuduktan sonra:

— Evet, işte bu, diyerek cebine koydu.

— Boşuna uğraşma, kravatını vermez... Çünkü koleksiyon yapıyor.

PİJAMANI ÇIKAR!

Kasabada temsiller veren sirkten bir yaban eşeği kaçmıştı. Özgürlüğün verdiği coşkunlukla ormana girdi. Bir ağacın gölgesinde uyumakta olan yaşlı bir atın yanına giderek kim olduğunu sordu:

— Ben bir atım, dedi diğeri. Araba çekerim, insan ve yük taşırım.

Atın yanından ayrılan eşek, otlamakta olan bir ineğin yanına sokularak aynı soruyu sordu.

— Ben bir ineğim, dedi beriki. Süt veririm, gübre veririm. İnsanlara her şeyimle yararlı olurum yani.

Daha uzakta bir boğa görerek ona yaklaşan eşek:

— Ya sen ne işe yararsın? diye sordu.

Küçümseyen bakışlarla yaban eşeğinin pijama desenini andıran derisini süzerek:

— Çıkar pijamanı da, ne işe yaradığımı göstereyim, dedi.

BİLET

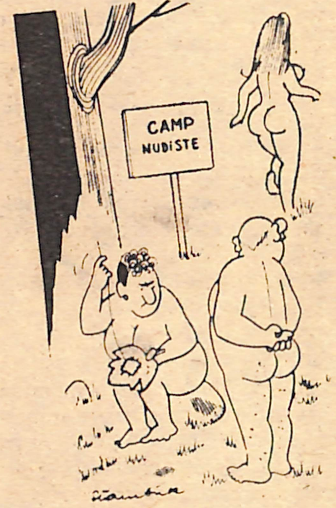
Güçlükle bir bilet uyduran çocuk, sirk çadırına adımını atar atmaz okul arkadaşlarından birine rastladı:

— Kuyrukta beklemekten canım çıktı, dedi, biletini önceden mi almıştın sen?

— Yok, dedi arkadaşı, ağabeyimin biletile geldim.

— Ağabeyin nerede? Hasta mı?

— Hasta filan değil. Şu sıralarda herhalde evde biletini aramakla meşguldür!

SAF MI?

Çok müşkülpesent bir müşteriydi. Eline aldığı kazağı saatlerden beri eviriyor, çeviriyor, yokluyordu.

— Saf yün olduğunu garanti edebilir misiniz? diye satıcıya sordu.

Sinirlenen satıcı:

— Sizi aldatmak istemem, dedi. Düğmeleri kemiktir!

KORSİKALI

Bir Korsikalı ile karısı saatlerden beri zeytinliklerin gölgesinde dinleniyorlardı. Yemek saati yaklaşmış ve iyice acıkmıştı erkek. Geniş bir şekilde esnedi.

— Ağzını nasıl olsa açmışken, dedi karısı, bari yararı olsun, bağır da çocuğu yemeğe çağır.

YAZISIZ

LOKANTADA

Bir lokantada, müşteri, önüne yemeğini koyan garsona çıkıştı:

— Tabağımdaki eti parmağınızla tutmadan getiremez miydiniz!

— Hayır mösyö, diye cevap verdi garson. Getireyim dedim, yere düştü, ben de kaldırdım tabağa koydum ve parmağımla tutarak getirdim. Onun bir kere daha yere düşmesini mi istiyorsunuz yoksa?

AAAA!..

Küçüğü sıkı bir muayeneden geçiren doktor:

— Ağzını aç, aaa diye bağır bakayım, deyince araya giren genç anne:

— İsterseniz başka şey de söylesin doktor, dedi. Boyuna bakmayın, yaşına göre çok zekidir oğum. Okula gitmediği halde, alfabeyi başından sonuna kadar bilir!

— O kasa senin, bu kasa da benim olsun!

ALKOL

Komiser ayakta sallanan adama:

— Alkol Düşmanları Derneği'ne bu halinizle mi başkanlık ediyorsunuz diye sordu.

— Evet, dedi sarhoş.

— Derneğin tüzüğüne aykırı bu...

— Neden aykırı olacakmış? Her akşam bir galon şarabı keyiften içmiyorum, alkolün insanı ne hallere düşürdüğünü üyelere gösteriyorum!

düşünmeyin

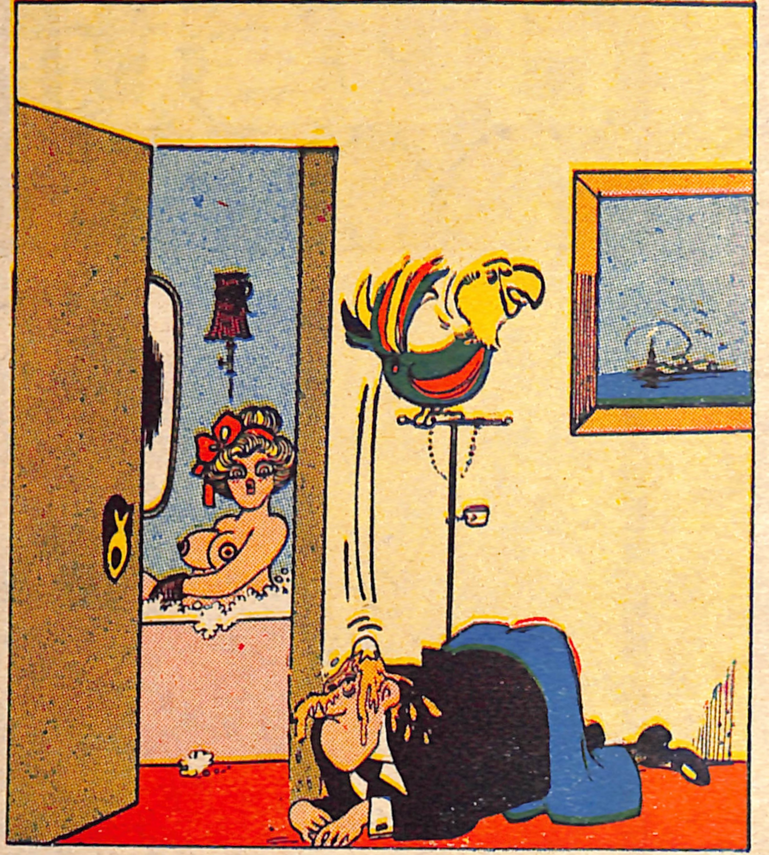
ZİRAAT
BANKASI

her yerde
her zaman

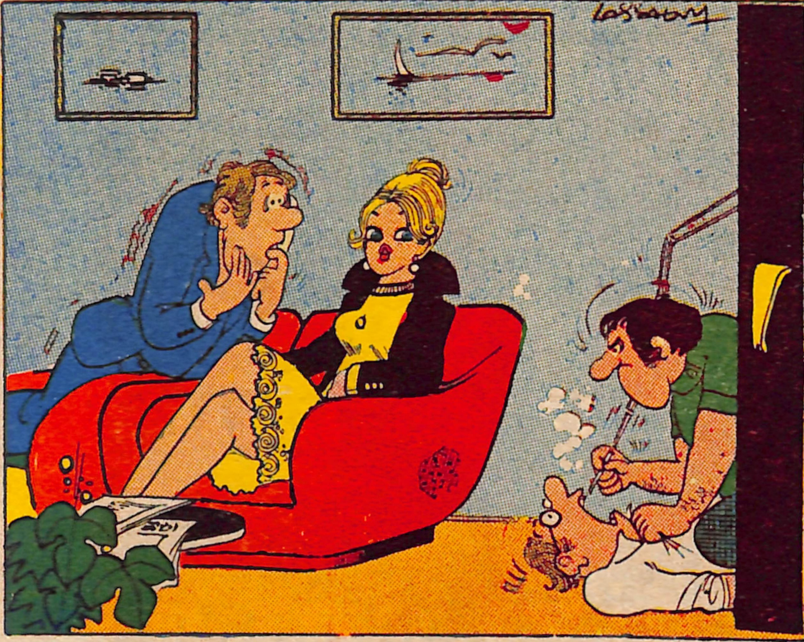
SİZLERLE

Akbaba

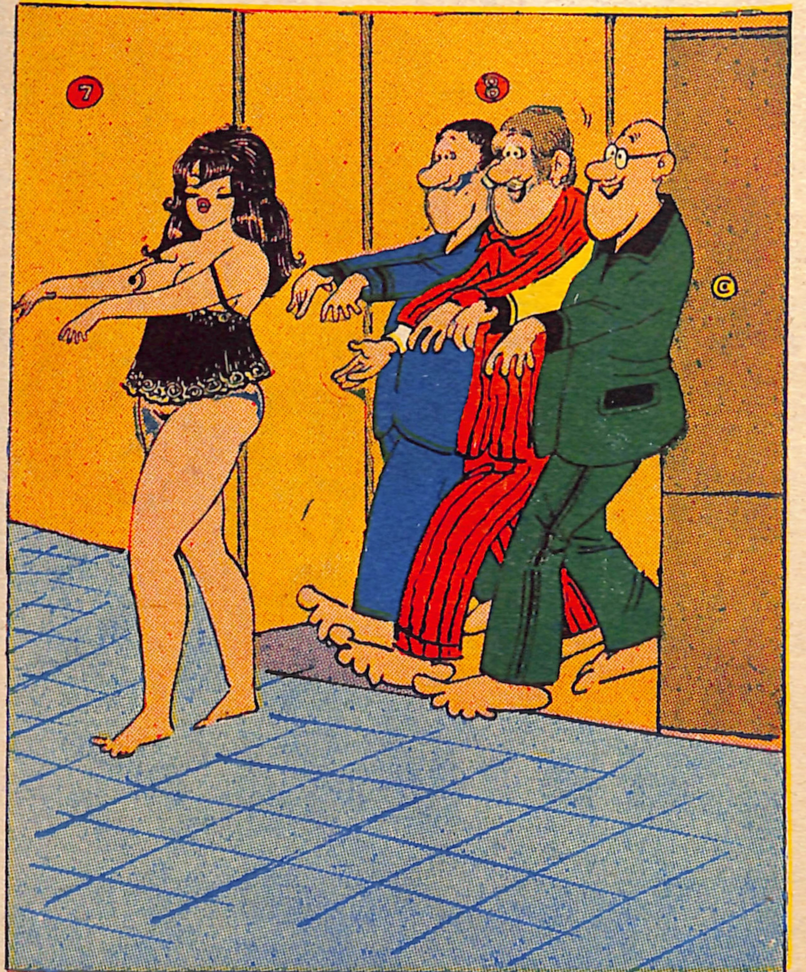

YAZISIZ

–ÇOK İYİ DİŞÇİDİR. BİR TEK KUSURU VARSA, O DA ÇABUK KIZMASIDIR!

–DOKUNSAM UYANIR MI ACABA?

